

POHJANMAAN MAANPUOLUSTAJA

N:o 1
Maaliskuu
2013

*"Nevan reunalla on
hiljaista. Itätaivas alkaa
vaaleta maaliskuisessa
27 asteen pakkasessa.
Pohjoisvinkka käy
luihin ja ytimiin"*

s. 16

Talvisodan muistohiihto hiihdettiin Kälviällä 9.3. Kuva Jani Pikkarainen.

Göran Enegren oli iloinen ja piti tärkeänä, että varusmiehet toimivat sotaveteraaniemme hyväksi, jääkäri Ståhlén suorittaessa keräystä Kotirannan Prismassa.

**Sotiemme vete-
raanit -keräys**

s. 19

Taktinen kivääri 1 -kurssi 29.-30.3.
Kuva: Hannu Maunula.

**Koulutusta
reserviläisille**

s. 23

Tarkka-ammunta pienoiskiväärillä 1 -kurssi 6.-7.4.

Tarkka-ammunta 6 omin asein.
Kuvat: Pauli Salo

Pauha 2013

s. 22

Miksi olen mukana maanpuolustustyössä?

Vapaaehtoinen maanpuolustustyö tarjoaa laajan ja monipuolisen kirjoa mahdollisuuksia osallistua isänmaamme itsenäisyyden ja vapauden säilyttämiseksi ja kansalaisten yleisen turvallisuuden edistämiseksi tehtävään työhön. Osallistumismuodot vaihtelevat vapaaehtoisten maakuntajoukkojen sotilaslaitoksen maanpuolustukseen painottavasta toiminnasta siviiliolutoiseen perinnetyöhön maanpuolustuksen ja erityisesti sotiemme veteraanien perinnön vaalimiseksi ja säilyttämiseksi tuleville sukupolville.

Käsitykseni on, että innostus maanpuolustustyöhön saa useimmiten alkunsa onnistuneesta ja tärkeästä koetusta varusmiespalveluksesta. Jos varusmiespalvelun suorittanut on vielä päässyt osalliseksi mielekkäistä reservin kertausharjoituksista, on uskoakseni hyvin todennäköistä, että hän hakeutuu myös vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön esimerkiksi reserviläisjärjestöjen tai kilttojen kautta. Näistä voi edetä vaikkapa jo mainittuihin maakuntajoukkoihin.

Oma urapolkuni maanpuolustusaktiiviksi on hieman erilainen. Haluan sen kertoa osoittaakseni, että maanpuolustustyössä on tilaa ja tarvetta eri suunnista tuleville toimijoille. Suoritin varusmiespalvelukseni yliopistollisen perustutkimuksen suorittuani ja työtehtäviin jo siirryttyäni. Alun perin hakeuduin ja minut hyväksyttiin 1970-luvun alussa varusmiespalvelussa käytössä olleeseen ns. erikoisupseerikoulutukseen ("valmiina väkeen"), missä varusmiehet siirtyivät perus-

koulutuskautensa jälkeen suoraan reserviupseerikouluun edellisen saapumiserän mukana, siis ilman aliupseerikouluvaihetta. Koke-lasaika palveltiin joissakin omiin siviilitahtaviin liittyvissä Puolustusvoimia tukevista tehtävissä. Minulle suunnitellun kokeilajajan oli tarkoitus toteuttaa Turun yliopiston sovelletun matematiikan laitoksen tutkimusprojekteissa. Laitoksella oli tuolloin runsaasti yhteistyötä Puolustusvoimien kanssa.

Varusmiespalvelun aikainen terveydentilani ei kuitenkaan mahdollistanut suunnitelman toteuttamista. Peruskoulutuskautensa jälkeen palvelin Kaartin Pataljoonan 2. komppaniassa, jonka varusmiehet olivat toimistotyyppeissä tehtävissä Puolustusvoimien eri yksiköissä Helsingissä. Sotilaskoulutusta oli vain puoli päivää viikossa. Palasin siviiliin 8 kk palvelun jälkeen korpraalina Kaartin Pataljoonan kunniakirja kinalossani.

Siviiliin paluun jälkeen edessä oli perheen perustaminen, väitöskirjaan tähtäävät jatko-opinnot ja väittelyn jälkeen professorin virkaan pätevöittävät tutkimustehtävät. Maanpuolustus- ja muille vastaaville harrastuksille ei juuri ollut edellytyksiä.

Vuonna 1981 sain nimityksen

professorin virkaan Vaasan yliopistossa (silloisessa korkeakoulussa). Osallistuvana ja kanta-aot-tavana huomasi kolmen vuoden jälkeen tulleen valituksi yliopiston vararehtoriksi. Tässä ominaisuudessa sain kutsun alueelliselle maanpuolustuskurssille. Hyvin toteutettu viikon koulutusjakso synnytti heti kiinnostuksen maanpuolustussasiiohin. Kurssin suorittamista seurasi liittyminen Vaasan läänin maanpuolustusyhdistykseen, myöhemmin myös sen hallituksen jäsenyyteen. Työtehtävissä vararehtorikaudella seurasi kaksi kautta yliopiston rehtorina. Ensimmäisen kauden lopulla sain kutsun valtakunnalliselle maanpuolustuskurssille n:o 114. Nämä kurssit ovat epäilemättä maamme parhaita johtamiseen liittyviä kursseja. Neljän viikon kurssijakso perehdytti osanottajat syvällisesti maanpuolustuksen ja turvallisuuspolitiikan kysymyksiin.

Opimme myös, että varautuminen eritasoisin kriiseihin – sekä ulkoa tuleviin että sisäsyntyisiin – on todella syvällisesti suunniteltua yhteistyötä Puolustusvoimien ja keskeisten siviilihallinnon viranomaisten välillä. Kurssilla hankittuja tietoja täydennettiin ja päivitettiin myöhemmin lyhytkestoisilla jatko- ja täydennyskursseilla. Kurssin vuosittaiset tapaamiset maanpuolustustseman merkeissä toimivat edelleenkin tietojen päivittäjinä ja yhteisen maanpuolustushengen vahvistajina.

Maanpuolustuskurssin jälkeen ei ollut vaikea hyväksyä kansallaneuvos Holger Strandbergin kutsua ryhtyä johtamaan hänen jälkeensä Pohjanmaan Maanpuolustuskiltaa. Strandberg itse halusi keskittyä veteraanityö-

hön Vaasan Sotaveteraanipiiriin johdossa ja valtakunnallisissa luottamustehtävissä. Killan piirissä eteeni avautui aivan uusi maailma. Työskentely vielä vi-reiden sotaveteraanien kanssa, killan voimakas suuntautuminen maanpuolustushengen vahvistamiseen ja maanpuolustuksen se-ikä erityisesti veteraanien perinnön vaalimiseen ja siirtämiseen tuleville sukupolville synnyttivät voimakkaan tarpeen panostaa itsekin yhä enenevästi kiltatyöhön. Sotaveteraanien keräämistä sotiimme liittyvästä runsaasta materiaalista ja paljolti heidän työpanoksellaan saatiin aikaiseksi Vaasan Sotaveteraanimu-seo, joka nykyisellään on killan toiminnan yksiselitteinen paino-piste. Pitkäaikainen toiminta kil-lan puitteissa on tuonut vuosien mittaan mukaansa jäsenyyksiä ja luottamustehtäviä myös muissa erityisesti perinnetyöhön pa-nostavissa maanpuolustusyhteisöissä niin omalla alueella kuin valtakunnallisestikin.

Kiinnostukseni maanpuolustustyöhön voidaan katsoa olevan ainakin välillisesti se-urasta työtehtävistäni. Tämän vuoksi onkin mielenkiintoista, että vaikutussuhde kulki myös toiseen suuntaan. Maanpuolustusharrastukset johtivat minut mukaan Puolustusministeriö-sä toimivan Maanpuolustuksen tieteellisen neuvottelukunnan eli MATINEn toimintaan. MATINE on tieteellinen asiantuntijaelin, joka kanavoii vuosittain tietyn rahasumman Puolustusvoimia tai yleensä kokonaismaanpuolustusta palveleviin tieteellisiin tutkimuksiin. MATINEssa toimin sen systeemianalysijaoston puheenjohtajana.

Kaikesta edellä sanotusta huo-

limatta mielestäni on kuitenkin ollut usein tunne, että kiinnos-tukseni maanpuolustukseen on loppujen lopuksi – ainakin alitajuisesti – seurausta perhe-taustastani.

Olen syntynyt viimeisen varsinaisen sotavuoden 1944 alussa. Isäni kaatui saman vuo-den juhannusaattoon Viipurin maalaiskunnan Karisalmen taajaman lähellä sijaitsevan Näätälan Kollivuoren taiste-luissa. Äitini kertoman mukaan tiemme isäni kanssa kohtasivat kerran, kun isä palasi keuhkoi-laan sen vuoden ainoalle lomalleen. Sotaleskenä elämänsä loppuun asti elänyt äitini vastasi yksin-huoltajana ja taloudellisesti vaatimattomissa oloissa kasvatuksestani ja elämästä varten valmentautumisestani.

Koen myös – toisin kuin monet kohtalotoverini ja erityi-sesti sotaorpojen järjestöt – että yhteiskunta oli merkittävästi tukemassa omaa kasvuproses-siani. Työtä piti tehdä ja tulosta tulla, mutta vastavuoroisesti sai myös tukea.

Ehkä onkin niin, että osallisu-malla maanpuolustustyöhön maksan omaa kunniavelkaani isälleni ja äidilleni sekä koko heidän edustamalleen sukupol-velle siitä, että me sodan jäl-keen elänyt sukupolvi olemme saanut viettää elinpäivämme itsenäisessä ja vapaassa maas-sa ja kaikin puolin turvatuissa olosuhteissa, epäilemättä maa-ilman parhaassa maassa.

Ilkka Virtanen

Puheenjohtaja

Österbottens Försvarsgille

– Pohjanmaan

Maanpuolustuskilta rf

Reserviläisen koulutusmahdollisuudet kehittyvät

Uutiset puolustusvoimauudistuk-sesta ja samanaikaisesta puolus-tusvoimien säästökuurista saattavat antaa turhan negatiivisen kuvan reserviläisten mahdollisuuksista toimia maanpuolustuksen hyväksi. Puolustusvoimauudistuksen vuoksi kertausharjoitusten määrä on tulevi-na vuosina hyvin pieni ja sodan ajan joukkojen koulutus keskittyy viime vuosien tapaan maakuntakomppa-nioihin. Kuitenkin reserviläisen mahdollisuudet omaehtoiseen kouluttautumiseen ovat nykyisin entistä paremmat ja parannuksia on entisestään luvassa.

Maanpuolustusjärjestöjen yhtei-nen koulutusorganisaatio Maan-puolustuskoulutusyhdistys (MPK)

tarjoaa mittavan määrän laaduk-kaita sotilaallisia taitoja kehittäviä kursseja. Koulutukseen osallistu-malla kukin meistä voi ylläpitää ja ennen kaikkea kehittää itse omaa reserviläisosaamistaan. Oheassa on esimerkkejä koulutustarjonnasta, josta löytyy mielekkästä toimintaa niin fyysisen kuin tiedollisen soti-lastaitojen kehittämiseksi.

Puolustusvoimauudistuksen yhteydessä lähivuosina muodos-tettavat uudet paikalliset joukot ja alueellisten joukkojen taistelutavan uudistus merkitsevät reserviläisil-le merkittävää koulutustarvetta ja toisaalta uusia mielenkiintoisia tehtäviä. Paikalliset joukkojen kou-lutuksessa on tarkoitus hyödyntää

vapaaehtoista maanpuolustuskou-lutusta.

Uuden oppimishaluisille ja si-toutumishalukille reserviläisille tulee mahdollisuus aiempaa nou-sujohteisempaan ja selkeämpään urakehitykseen reservin sotilaana. Uudet koulutusmahdollisuudet kannattaa nyt hyödyntää hakeutu-malla aktiivisesti kursseille.

Antti Wall

Alue-etsintäkurssilla Makkonen oli tarkoitukselli-sesti "hukassa", nyt MPK:n kouluttajatuokinnon näyt-tökokeessa opinnäytetyö suunnituksen perusteista.

Kuva: Hannu Maunula

Ilomantsin 105 talvisodan päivää

Megri – Liusvaara – Möhkö -tien suunnassa

Ilomantsin alueethan liittyvät tois-
tuvasti maamme sotahistoriaan jo
varhaisimmilta historian tiedossa
olevilta ajanjaksoilta alkaen. Rajan
läheisyys ei kuitenkaan vaikuttanut
Ilomantsilaisten elämään ennen tal-
visotaa, sillä tavoin kuin se vaikutti
vanhan rajan kyltien elämään. Talvi-
sota muutti kuitenkin kaiken.

Talvisodan alla elämä Ilomants-
issa sujui totuttuun tapaan, elet-
tiin toivossa ja toisaalta pelättiin
pahinta. Lokakuun seitsämäs päivä
oli varmasti monelle asekuutoiselle
miehelle raskas päivä kun tuli käsky
ylimääräisiin kertausharjoituksiin.
Toivottin parasta ja pelättiin pahin-
ta. Monelle Suomen miehelle hy-
västajättö perheestä ja rakkaimmasta
oli viimeinen. Alkoi ns y:h:n aika.
Sotilaiden marssissa Rajamies-
ten avuksi ei vielä uskottu sodan
syttymiseen. Miesten piti joutua
talvisavotoille alkoi kuitenkin toi-
senlainen savotta.

30.11.39 klo 08.00 aamulla viholi-
nen ylitti silloisen rajan Megri-ssä,
Iljanvaarassa ja Hullarissa n18000
tuhannen miehen voimin, 147 tykin,
30 kranaatinheittimen, 45 panssa-
rivaunun ja 25 panssarivaunun sekä
konekiväärien ja kiväärien tuella.
NL:n 155 divisioonaa oli koottu
Kalininin läänissä josta ne alkuvai-
heessa oli siirretty puolan rajalle
Opotskaan rajan vartiointiin. Sieltä
edelleen junakuljetuksina lokakuul-
la Karhumäkeen josta marssimalla
Ilomantsin rajalle.

Näitä vastaan oli suomalaisilla
asettaa ainoastaan Erillinen pa-
taljoona 11 sekä vapaaehtoisista
ja vanhoista suojeluskuntalaisista
koottu joukkue yhteensä n 800
miestä. Näistä Kapteeni Kivikon
komppania oli silloin rajanvarti-
ointi vastuussa. Sodanjohto erehtyi
pahoin koska oli ajateltu että huono
ja harvalukuinen tiestö vaikeuttaa
isompien vihollisvoimien tuloa.

Kuten arvata saattaa harvalu-
kuisten puolustajien joukko joutui
ylivoiman edessä vetäntymään ta-
peltiin päivisin ja vetäntymään öi-
sin. Pataljoonan komentaja pelätes-
sään saarostusta antoi pääjoukolle
luvan jättää Kuolismaa joulukuun
kolmannen päivän iltana, neljäs –
viides päivä vetäntymistä jatkettiin
edelleen Möhköön asti yhdessä vii-
meisten evakointien kanssa. Ennen
sodan alkua oli kuitenkin rajanpin-
nan kylät evakuoitu ilman ylempien
esimiesten lupaa.

Heti sodan alettua oli Möhköön

alkanut tulla evakoita, kävellen ja
hevoskuljetuksin niistä osa majoit-
tui taloihin ja osa kansakoululle,
viimeiset evakot lähtivät kylästä
kuudes päivä joulukuuta.

Lepo-aika Möhkössä ei mudos-
tunut pitkäksi sillä jo seitsämennen
päivän iltana klo 16.00 jälkeen vi-
hollisen karkijoukko tuli kahden
panssarivaunun tukemana Koitajo-
nen sillan luo jolloin pioneerit räjäyt-
tivät sillan.

Tätä ennen oli myöskin ylin johto
herännyt, perustettiin reserviläisistä
kennättyä jennys pataljoonia joista
suunnattiin kolme Ilomantsiin, ne
tulivat Porista, Ilmajolta ja Kuopio-
sta.

Kapteeni Engberkin komppania
joka sai 7.12.39 päivällä käskyn
lähteä vihollista vastaan tapasikin
vihollisen kärjen Natskapekan
rinteessä, päällikkö oli Möhköstä
lähtiessä sanonut miehille että nyt
on hyvä tilaisuus saaha venäläisil-
tä herroilta kiilto nahkasaappaita.
Kuten tunnettu vihollinen hajoitti
komppanian, ps.vauunujen turvin.

8.12 Käytiin kovaa tulitaistelua
Möhkön asemassa pst. Tykin mie-
histö sai tuhattua kaikkiaan 3 viholi-
sen hyökkäysvaunua sekä yhden
tykin.

9.12 aamupäivällä saatiin ilmoi-
tus että vihollinen kiertää selustaan,
ja katkaisikin tien Loukkavan – Poi-
kolan välillä. Illalla luutnantti Kal-
tiaisien komppania sai käskyn avata
tie, Oinassalmelta lähti tien suun-
nassa hyökkäämään kenttätied., pa-
taljoona 5:n yksi komppania näin
tie saatiin auki. Vihollisen tappiot
olivat n 200 miestä, uhka oli saatu
näin torjuttu.

Samana yönä puolustajat saivat
luvan jättää Möhkön asemat ja ve-
täntymään Oinassalmelle, ja ensim-
mäisen kerran ErP 11 pääsi hetkeksi
lepoon.

Lepo-aika ei kuitenkaan mudos-
tunut pitkäksi, sillä ev Talvela katsoi
että Möhkön takaisin valtaus ta on
yritettävä heti kunnes vihollinen
kerkää sen linnoittaa ja kun oli
saatu vihiä että vihollinen olisi ve-
täntymässä.

12.12.Oinassalmelta lähtivät
hyökkäämään tien etelä puolella
majuri Nikoskelaisen komenta-
ma ErP 11 ja tien pojoispuolella
kenttätiedennys.ptl.na 5 johtajana
Kapt Ylinen, molemmilla tavoitte-
na Möhkön kylä. Pimeän tulo ja
yhteysvaikeuksien takia hyökkäys
ei onnistunut

13.12 ev Talvela oli tyytymätön
toimintaan ja vaati hyökkäyksen
uudistamista ja vaihtoi ErP 11
komentajaksi kapt Kivikon, ja pa-
taljoona sai saman tehtävän kuten
edellisenäkin päivänä tien pohjois-
puolella hyökkäsi vuorostaan kent-
tätied.ptl.na X11 komentajana kapt
Riitesuo. Hyökkäystä ei kuitenkaan
voitu aloittaa 8.30 koska Oinassal-
men sillan luona oli vihollisen 4
hyökkäysvaunua, jotka pst tykit
tuhosivat. Klo 10.15 pataljoonat
pääsivät liikkeelle. Tälläkin kertaa
hyökkäys epäonnistui erinäisten
syiden takia, ja pataljoonat palasi-
vat takaisin.

Lepo aika ei taaskaan mudos-
tunut pitkäksi sillä jo 10 päivä oli
Muokkonniemen esikuntaan saatu il-
moitus että iso vihollisasto kiertää
Nuorajärven kautta selustaan. Tätä
ei aluksi uskottu koska havainnon
tekijä kuumeinen mies. Kuitenkin
lähetettiin partioita Kortelammen
kahta puolta sekä Taivallamen
välillä. Partiot eivät kuitenkaan
menneet tarpeeksi kauas, kunnes
14.12. puolen päivän jälkeen kun
yksi partio oli pidättänyt murhasta
epäillyt puoliset Kerviset Kekoni-
men torpasta alkoi tapahtua.

Kello 14 jälkeen nimittäin viholi-
nen tulitti Taivallamen yli Muo-
konniemen esikuntaan menossa
olevaa huolto kolonnaa. Onneksi
osuma tarkkuus oli huono ainoas-
taan yksi hevonen loukkaantui.

Tätä ennen oli osasto A:n koma-
ntaja ev Ekholm kerennyt ohittaa
paikan Ilomantsin suuntaan ja sai
tiedon esikuntaan tapahtuneesta.
Ev Ekholm sai Ev Talvelalta tiukan
käskyn lyödä tielle päässyt vihollis-
nen. Ilomantsista haalittiin kokoon
n 200 miestä käsittävä osasto joka
tuotiin Muokkonjärven tasalle josta
lähdettiin etenemään tien kahta-
puolta kohti Oinassalmee.

Yön aikana osasto pääsi etene-
mään Muokkonniemen rinteeseen
asti jossa vihollinen tulitti esikuntaa,
vihollisen tultua tuhotuksi todettiin
esikunta tyhjäksi. Kapt Ylinen oli
vetäntynyt taistelun alettua tien poh-
joispuolelle Hyttisen torppaan jossa
puhelin välityksellä johti taiste-
lua Oinassalmella jossa vihollinen
hyökkäsi sillan molemmiin puoliin.
16.12 kers Pynnönen partio tulo-
matkallaan esikuntaan sai tuhottua
Ravajärven kankaalla osaston joka
kärsi 2 upseeria ja 15 miestä näin
sananjäijä ei jäänyt. Suomalaiset
laskivat n 600 vihollisen kaatuneen

lisäsi jäi 34 vankia ja runsaasti so-
tasaalista.

Näin vihollisen pääsy Ilomantsin
tie solmuun oli saatu estettyä ja ete-
neminen Tolvajärvellä taistelevien
selkäpuolelle.

Joulukuun 22-23 päivien välisenä
yönä Tolvajärveltä siirretty PPP 7
/ kometti Suorsan komppania yritti
vielä kevennys hyökkäystä Möh-
kön suuntaan päästen vain vähän
matkaa salmen yli. Yöllisessä tais-
telussa myös kometti Suorsa haa-
voittui cuolettavasti sekä 3 miestä
jää vihollisen käsiin, jotka sattuman
kaupalla löydettiin 1993 kesällä, ja
vuotta myöhemmin siunattiin hau-
dan lepoon Pyhäjärven sankari hau-
tausmaahan.

Tämän jälkeen taistelut muuttui-
vat asemasodaksi ja partio kaha-
koiksi vihollisen selustassa.

Sodan päätyttyä rauhanneuvot-
telut tällä suunnalla käytiin täällä
Möhkössä ruukin patruunan ta-
lossa. Jotain hyötyäkin vihollisen
olosta Möhkössä oli talvisodan ai-
kana, nimittäin he rakensivat uuden
sillan Koitajo-
nen sillan ylä- ja kunnostivat
sähkölaitoksen, myllyn, sekä raami-
sahan ja jättivät kylän polttamatta.
Korvaukseksi siitä että kaksi päivää
rauhantulon jälkeen saivat käydä
Oinassalmella räjäyttämässä suo-
malaisen liikuntakyvyttömäksi
ampumat hyökkäysvaunut.

Neuvostoliittolaisen upseeri
vagin kertomaa: Minua on täy-
dellisesti petetty. Meidän sotapro-
pakkantamme on täysin valheellista
ja vääristelyä. Te ette voi valehdella
minulle, teidän teoistanne ja käyttä-
ytymisestä näen että upseerienne
suhtautuminen alaisiinsa ja miehis-
töön on aivan toista kuin meillä.
Meille on selitetty että suomalai-
silla upseereilla on piiska ja nagani
ja niillä pakoitetaan miehet alistu-
maan. Sanottiin että miehet ovat
aivan toista mieltä kuin upseerit.

Se upseeri joka pidatti minut
suhtautui kanssaan oleviin miehiin
lämpimästi ja ystävällisesti, kuten
tekin herra komentaja. Hänen ja
teidän otteissanne kun te tarjositte
miehelle tupakan oli jotain sellaista
jota ei meillä nähdä ollaenkaan. Minä
näen tämän seikan ulkopuolisena ja
vihollisena paremmin kuin te itse.
Voin tehdä vertailuja omassa ar-
meijassamme vallitseviin olosu-
hteisiin. Teillä on samanlaiset puvut
kuin miehilläkin. Lumipuvutkin
ovat yhtä likaisia kaikilla. Meillä
on aivan toisin vastaanottokin täällä

on ollut kokonaan toisenlainen kuin
meille on kuvattu ja opetettu. Olen
saapunut teidän luoksenne ja minut
on otettu vastaan ihmisenä eikä vi-
hollisena.

Kenttäsairaalalta oli toiminnas-
sa kunnansairaala, sekä pinevilje-
lijäkoululla ja tilapäisesti Kuoksen
vaarassa ja kunnalliskodilla. Lisäksi
kenttäsairaalat Koverossa ja Heinä-
vaarassa ja Joensuussa. Kaikkiaan
Ilomantsissa oli 9-10 lääkäriä koko
talvisodan ajan.

Tappiot koko talvisodan aikana
Ilomantsissa olivat 125 kaatunutta,
275 haavoittunutta ja 22 kadonnut-
ta. Tappioiden vähyys Ilomantsin
rintamaosalla katsotaan johtuneen
suurelta osin vihollisen passiivi-
suudesta sodan loppuajana. Pa-
leltuneina suomalaiset sitä vastoin
menettivät taisteluvahvuudesta yli
400 miestä, tämä johtui kenttä-
tydennyspataljoonien huonosta
varustuksesta, osa miehiä kesäta-
mineissa, lisäksi ankara pakkanen,
verotti harvalukuisten suomalaisten
rivejä. Parhaimmillaan yli 40 astetta.

Ilomantsin suunnalla, kuten muu-
allakin sotilaspapit olivat tärkeässä
asemassa, jakamalla hengen ravin-
toa joukoille, pitämällä iltaharta-
uksia teltoissa etulinjan lähellä ja
toimittamalla tiedot kaatuneiden
omaisille. Lisäksi heidän liikkues-
sa etulinjan joukkojen luona he toi-
mittivat poikien kirjeet ja muut asiat
kotisuomeen. Samalla he jakoivat
lahjoituksena saatuja virsikirjo-
ja ja Uusia Testamentteja pojille.
Sotapäiväkirjoista löytyy ainakin
seuraavien pappien nimet; Sonny,
Ervola, Ervö, Stenbäck sekä Anttila.

Muistomerkit: Tervaruukin ris-
teys alue Vanha Suojeluskunnan
ja Pohjois- Karjalan jrjavartioston
harjoitusalue. Muistokivi v. 41
Rajakomppania 24 reserviläisten
vastaanottoaika.

Oinassalmella Talvisodan muisto
merkki (taiteilija Veikko Jalava)
vihitty 30.08.1959. Oinassalmen
silta 1. vihitty 08.08.1939.

Seloste koottu sotapäiväkirjoista,
kokoajana Viljo Vestman, 1999

Ylirajavartija, evp res. vääpeli

Vestman Viljo
Ilomantsi

Reserviläisliitto kokoontuu Kokkolassa sunnuntaina 7.4.

Reserviläisliiton vuosikokous
järjestetään Kokkolassa sun-
nuntaina 7.4. Poikkeuksellinen
kokouspäivä johtuu Sodanky-
lässä samana viikonloppuna pi-
dettävästä, kansainvälisestä tal-
vikipäivästä. Virallinen ohjelma
käynnistyy klo 9.45 lipunnostolla
kaupungintalon edessä.

Varsinainen vuosikokous alkaa
kaupungintalon Kokkolasalissa
kello 14.30. Ennen avautsa so-
takirjailija Mikko Porvali kertoo
kirjallisuudesta tuannostaan. Lisäksi
esitellään Reserviläisliiton tuoreen
jäsenutkimuksen tulokset.

11.–23.3. toteutettu kyselytut-
kimus käynnistää liiton seuraavan

strategian laatimisen. Päätöskäsitte-
lyyn RES 2020 -strategia tulee näi-
länäkymän vuoden 2015 syyskoko-
uksessa. Matkan varrella kuullaan
ainakin jäsenyhdistyksiä ja piirejä.

Sääntömääräisen vuosikokouk-
sen esityslistalla ovat mm. vuoden
2012 tilinpäätös ja toimintaker-
tomus. Kokous saa käsitteilynsä

6.715 euron ylimääräisiä osoittavan
tilinpäätöksen sekä toimintakerto-
muksen, jossa käydään läpi osallis-
tumisen ja toiminnan lukuja viime
vuodelta.

Ammunta oli perinteiseen ta-
paan liiton laajin toimintamuoto.
Piireissä ja yhdistyksissä järjes-
tettiin viime vuoden aikana 8.835

ampumatilaisuu-
ta ja -kilpailua, joissa
kirjattiin 57.922 osallistumis-
kertaa. Liitto tuo yhdistysten
ampumatoimintaa mm. ra-
hoittamalla niiden asehankin-
toja sekä hyvyttämällä aselain
uudistamisesta aiheutuneita
kuluja.

Tammisunnuntain juhlallisuuksia

Österbottens Försvarsgille – Pohjanmaan Maanpuolustuskilta vietti 32. vuosijuhlapäiväänsä perinteisen arvokkaasti tammikuun viimeisenä sunnuntaina – Tammisunnuntaina. Vaasan kaupungintalon juhlasaliin kertyi satapäinen juhlaraitin joukko, joka sai nauttia arvokkaasta ohjelmasta ja erinomaisesta, ajatuksia herättävästä juhlapuheesta, jonka piti professori, valtakunnansyyttäjä emeritus Matti Kuusimäki.

Ennen juhlaa Killan edustajat laskivat havuseppeleen Perinnemuurille kunnianosoituksena sekä aikaisempien sukupolvien tekemälle että nykyiselle maanpuolustustyölle ja Vaasassa toimineille ja täällä sotien aikana perustetuille joukko-osastoille. Tilaisuuteen osallistui myös lähes 20 maanpuolustusjärjestön lippulinna.

*Maanpuolustustahto on sidoksissa välittämisen kulttuuriin – tilanne tänään ja huomenna
Försvarsviljan är knuten till ett levande samhällsengagemang – situationen idag och i morgon*

Professori Matti Kuusimäki:

Merisotakoulun reserviupseerikurssille nr. 47 järjestettiin sotaharjoitus Porvoon saaristossa alkukesäällä 1963. Minut oli määrätty erotuomarina toimineen, hyväkuntoisen verryttelypukuasuinen yliluutnantin radistiksi. Juostessani kolme vuorokautta yliluutnantin perässä sementtilohkareen painoinen Topi-radiopuhelin selässäni ajattelin useaan kertaan, että ehkäpä vielä joskus keksitään hieman ystävällisempiäkin langattomia viestivälineitä.

Silloin oli kulunut noin 15 vuotta siitä, kun koko digitaalisen aikakauden pe-

ruskeksintö, transistori, oli onnistuttu kehittämään Berlin laboratoriossa Yhdysvalloissa. Tänään kädessäni on kännykkä, joka painaa vain parisataa grammaa, mutta lienee teholtaan monisatapäivätyön tehneeseen Topi-vanhukseen verrattuna.

Tämän päivän iskusana onkin korkea teknologia. Hyvä niin, mutta valitettavaa vain on, että ihmisessä itsessään ei ”sisäinen korkeateknologia” näytä kehittyneen yhtä suotuisasti. Vaikka suursodan uhka on väistynyt ja kylmän sodan kausi päättynyt, ei ole olemassa merkkejä siitä, ettei-

vätkö konfliktit kansojen ja kansanryhmien kesken olisi nyt ja tulevaisuudessakin jatkuvaa arkipäivää. Aivan viimeaikaisestikin tapahtumat maailmalla lienevät hyvät todiste tästä. Jos haluaa asiasta laajempaa todistusaineistoa, ylimalkainenkin vilkaisu maailmanhistoriaan riittää.

Menneiden aikojen opetukset mielessään useimmat suomalaiset ajattelevat edelleen, että Euroopan unionin laidalla sijaitsevan liittoutumattoman valtion on syytä huolehtia omaehtoisesta puolustuksestaan kaikissa oloissa. Epäilemättä taitavalta ulkopolitiikalla kytetään nykyisinkin kansojen väliset väkivaltaiset kriisit parhaiten torjumaan, mutta valitettavasti aivan lähilähistoriastakin poimittavat tapahtumat myös keskellä sivistynyttä Eurooppaa osoittavat kaiken olevan silti alati mahdollista.

Ihmisen vallanhalu näyttää olevan ehtymätön luonnonvara, ja usein lopulta enemmän tai vähemmän satumanvaraisistakin seikoista jää riippumaan, milloin tuo halu johtaa inhimilliseltä kannalta katsottuna järjestöihin ratkaisuihin. Ei vara venettä kaada, sanoo viisas vanha kansa! Maanpuolustustyön suhteen ei pienellä kansakunnalla, joka haluaa säilyttää omaehtoiset elinolosuhteet, ole varaa levollisinaan aikoina herpaantua.

Kokonaan toinen asia on sitten se, millaisia hyökkä-

uksia vastaan nykymaailmassa on syytä erityisesti varautua. Maallikkonakin uskallan arvella, että yhteiskunnan elintärkeitä toimintoja vaarantavan verkosodankäynnin todellisuuteen, joka vaikuttaa kaikkien kehittyneimpien maiden osalta olevan nykyisellään suurin riski, ei Suomessa-kaan ole – ajankohtaisista kyberstrategioista huolimatta – varmaankaan kyetty vielä riittävästi varustautumaan.

Tekniikan tavattoman nopea kehitys tällä saralla tekeekin varautumisen vaikeaksi. Juuri sen vuoksi näkisin, että tällä rintamalla, jos millä, tarvitaan pienen maan koko osaamis- ja resurssipotentiaali, ja ennen kaikkea juuri vastuuseen nousevalle nuorella nettisukupolvelle onneksi jo luonnostaan oleva. Monissa yhteyksissä esille tulleen yleisen asevelvollisuuden vaihtoehdon, palkka-armeijan, henkiset resurssit eivät voisi parhaimmillaankaan tätä voimavaraa käytännössä korvata. Uskon jo nyt, että huomispäivän kertausharjoituksiinkin tullaan kokoamaan perinteisten joukkojen ohella verkosodankäyntiin varautuvia ”nörttikomppanioita”!

Fastän behovet av militärt försvar inte har funnits på tiotals år så har följden av beväpnade konflikter på andra ställen i världen hämtat med sig behov av helt nya uppgifter inom samhällets olika sektorer. Civilkris-hanteringen har formats till ett mångsidigt arbetsfält också i det finska samhället. För att framgångsrikt sköta många av de här uppgifterna har militärutbildningen varit

till väsentlig nytta.

Onko kuluneina viime vuosikymmeninä yhteiskunnassamme sitten tapahtunut sellaisia muutoksia, joilla voisi ajatella olevan merkitystä kansakuntamme tämän päivän maanpuolustustahdon kannalta?

Merkille pantavaa on asian kannalta ainakin se, että yhteiskuntamme on muuttunut materialistiseksi ja entistä paljon yksilökeskeisemmäksi. Ihmiset ovat tottuneet vaatimaan itselleen mahdollisimman suuret vapaudet, mahdollisimman laajat edellytykset toteuttaa yksilöllisyytään, mahdollisimman väljät keinot löytää elämyksiä ja nautintoja, äärimmäisiäkään. Väkivahva kaupallinen maailma median säestyksellä on siinä hyvänä apuna. Se pyrkii ovelasti kehittämään ihmisille entisten tarpeiden rinnalle yhä uusia ja uusia elämys- ja nautintojen muotoja, tuotteistaakseen sitten niitä mahdollisimman tehokkaasti. Elämme materialistisen itsekkyden aikaa.

Tämän kehityksen haitalliset piirteet heijastuvat varsinkin vaikutteille erityisen alttiiseen nuoreen polveen. Elämyksellisyyden etsinnänsähän ei sinänsä ole mitään rajaa. Hyvää, mitä se sitten itse kunkin mielestä on, ei ole koskaan tarpeeksi. Valtakunnansyyttäjän virassa saatujen kokemusten mukaan nuorten huumeongelmatkin ovat vahvasti sidoksissa nykypäivän tolkkumaan elämyksellisyyden etsintään. Amfetamiinista haetaan vauhtia, heroiniin rauhallisia fiiliksiä ja marihuanaa kodikkuden tunnetta.

Usein sanotaan, että sosiaalinen media on luonut aivan uudet edellytykset ihmisten väliselle kanssakäymiselle. Asialla on varmasti hyvätkin puolensa, mutta kielteisiltäkään ei välttyä. Digitaaliset yhteisöt erittävät nuorten parissa näytävät luovan voimakasta painetta lähes jatkuvaan läsnäoloon eri foorumeilla, mikä ei voi olla heikentämättä keskitymiskykyä tähdellempiin asioihin niin koulussa kuin muuallakin. Ja mitä tulee kaikenkarvaisiin blogeihin sekä omien yksityisasioiden loputtomaan revittelyyn vaikkapa facebookin sivuilla, kertovat ne ainakin tällaisen ”vanhan liiton miehen” mielestä enemmän narsismin moderneista ilmenemismuodoista kuin aidosta sosiaalisesta mielenlaadusta.

Mutta aikamme yksilökeskeisyyden korostumisen

Österbottens Försvarsgille - Pohjanmaan Maanpuolustuskilta rf:n ansioristi luovutettiin kuvassa vasemmalla olevalle kauppatieteiden tohtori Raimo Havuselle, kansliapäällikkö Anna-Maija Iitolalle (kuvassa kolmantena) ja museoneuvos Marja-Liisa Haveri-Niemiselle. Ansioristi luovuttivat killan puheenjohtaja Ilkka Virtanen, kuvassa oikealla ja Rita Kurhela, kuvassa toisena vasemmalta.

Pohjanmaan Sotilassoittokunta on esiintynyt kaikissa Killan vuosipäivätilaisuuksissa eli kaikkiaan 32 kertaa. Tässä juhlassa sotilassoittokuntaa johti sen kapellimestari kapteeni Sami Salmivuori. Tämä Tammisunnuntain juhla oli samalla viimeinen, jossa soittokunta oli mukana, sillä puolustusvoimauudistuksen seurauksena soittokunta laukautetaan 31.12.2013.

Juhlapuheen piti professori Matti Kuusimäki, joka toimi ensimmäisenä valtakunnansyyttäjänä vv. 1997–2010. Sitä ennen hän toimi pitkään kanneviskaalina ja hovioikeudenneuvoksena mm. Vaasassa. Juristuransa alkuvaiheessa hän toimi myös opettajana Poliisiopistossa (nyk. Poliisiammattikorkeakoulu) vv. 1968–1969. Tasavallan presidentti myönsi hänelle professorin arvonimen v. 2009.

kielteiset ilmiöt näkyvät muutoinkin kuin itsekkään elämänsenteena ja pyrkimyksenä rajattomaan valinnanvapauteen. Hyvinvointiyhteiskuntamme on, työpaikkoja myöten, laajalti vallannut outo asenne, jonkinlainen ”tämä ei ole minun tehtäväni”-mentaliiteetti. Jos kysymys on muodollisesti jollekin toiselle kuuluvasta tehtävästä tai vastuusta, siihen eivät muut kosketa tikulakaan. Kalevi Sorsa, yksi hyvinvointiyhteiskuntamme keskeinen rakentaja, havaitsi ilmiön jo vuonna 1998. Hän totesi eräässä Ylen radiohaastattelussa epäkohtana, että kun viranomaiset olivat ottaneet huolekseen sen, mistä kansalaisten keskeinen luonnollinen solidaarisuus oli aikaisemmin huolehtinut, on tämä johtanut ihmisten keskinäisen avun heikkenemiseen. Jos elämiseen liittyvät pienetkin vastuut totuutaan aina ulkoistamaan jollekin toiselle, käy se yhteiskunnalle myös taloudellisesti sietämättömäksi.

Sotien jälkeinen jatkuva nousukausi on luonut kuvitelman yhteiskunnasta, joka huolehtii kaikesta. Se on luonut edellytykset myös itsekkään individualisuuden nousulle. Tämä kehitys heijastuu luonnollisesti myös lainsäädäntöön. Vielä 1960-luvulla löytyi esimerkiksi sosiaalilainsäädännöstä pykälä, jonka mukaan lapset olivat velvollisia huolehtimaan vanhemmistaan. Säännös oli luonteeltaan toteava, ikaikäisen yleisinhimillisen periaatteen ilmaiseva, eikä sen noudatta-

matta jättämisestä seurannut mitään konkreettista. Mutta eettisessä mielessä se ei ollut merkityksellisen.

Uuden uljaan 1970-luvun yhteiskunnan ideaan se ei kuitenkaan enää sopinut ja niinpä pykälä kumottiin. Uudet tutkimukset kuitenkin kertovat, että nykypäivän vanhusten ongelmat eivät ole suinkaan ensisijaisesti materiaalisia, vaan pahinta on syrjäytyminen ja jatkuva yksinäisyys. Olisi nykyistä ydinperhettä laajemmin, perinteisen perheikäytyn rapautumaan päästäneiden suomalaistenkin hyvä muistuttaa, että historiallisessa katsannossa perhe yhteiskunnan perusyksikkönä näyttää kuitenkin olevan se, joka kestää maailman muutokset ja myllerrykset.

Mutta onko tämän päivän itsekeskeiseksi ja materialistiseksi muuttunut elämäntapa jo jollain tavoin vaikuttanut yleiseen maanpuolustustahtoon? Kysymykseen on vaikea vastata, ellei halua tyytyä pelkästään joidenkin kaavamaisten ja pelkistettyjen gallupeiden antamiin viitteisiin. Vastausta haettaessa lienee syytä tarkastella niitä itse perustuslaissamme ilmaistuja periaatteita, joille myös maanpuolustustahdon kannalta olennainen kansalaisvastuun soisi rakentuvan.

Vuoden 2000 maaliskuun alusta astui voimaan Suomen uusi perustuslaki. Sen uusien piirteiden merkitystä ei ehkä vielä ole riittävästi ymmärretty. Yleisesti nähdään kyllä pyrkimys lukuisten uusien oikeuksien sekä yhdenvertaisuuden

ja tasa-arvon nostamiseen perinteisten kansalaisvapauksien rinnalle.

Yhteiskunnassa tarvittaisiin nyt kuitenkin ennen muuta uutta jännitettä yksilöllisyyden ja yhteisöllisyyden välillä, perusoikeuksien muodostaman kokonaisuuden hahmottamista. Perustuslaista itsestään löytyy kaksi tähän selkeästi ohjaavaa jännettä. Toinen lähtee henkilökohtaisen vapauden ja yksilöllisyyden sekä yritteliäisyyden tukemisesta mutta toinen, yhtä tärkeä, painottaa samanaikaisesti sosiaalisen oikeudenmukaisuuden ja yhteisvastuun tarkeyttä.

Oikeusfilosofiselta kannalta kysymys on yksilönvapauden ja sosiaalisen yhteisvastuun luonteesta yhdistämisestä. Vapaus tarkoittaa silloin jokaiselle mahdollisimman laajaa toiminnan vapautta, mutta silti vain sellaista, joka voidaan sovittaa yhteen muille ihmisille kuuluvien vapauksien kanssa.

Perusoikeudet luokitellaan usein havainnollisesti sukupolviin. Ensimmäisen polven muodostavat perinteiset vapausoikeudet, kuten henkilökohtainen vapaus ja koskemattomuus, sananvapaus, kirjesalaisuus jne. Näiden jo vuoden 1919 hallitusmuotoon sisältyvien oikeuksien ajatuksena on, että julkisen vallan tule puuttua yksilön vapauspiiriin enempää kuin on välttämätöntä.

Toisen sukupolven perusoikeuksia ovat taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset perusoikeudet. Niihin liittyy julkisen vallan aktiivinen toimintavelvoite, ja ne edellyttävät yleensä alemmanasteista lainsäädäntöä, jossa säädetään etuuskien saamisen edellytyksistä. Ajatus niiden takana on sosiaalinen oikeudenmukaisuus. Hyvinvointi voi jatkua vain sellaisessa Suomessa, jossa on mahdollisuus opiskella ja yrittää, päästä eteenpäin ja ansaita kykijensä mukaan ja jossa kaikille kansalaisille on taattu perusturvallisuus. Tämä jos mikä merkitsee yhteisen vastuun eetosta.

Kolmatta, moderneinta polvea edustavat ns. kollektiiviset oikeudet, kuten erilaiset vähemmistöoikeudet. Perusoikeuksien sukupolviuudesta kuvastaa selkeästi yhteiskuntamme kehityssatteita.

Perustuslain tuomat uudet oikeudet ja niiden tarjoamat vaatimisen mahdollisuudet tulevat yleistä ottaen uponneen ihmisten tietoisuuteen verraten hyvin, mutta miten lienee laita samaan asiayhteyteen kuuluvan kansalaisvastuun tiedostamisen suhteen? Onnis-

tuisikohan nyky-Suomessa, jossa näyttää ilmenevän runsaasti ilmeistä uuvuttomuuttakin, yksilönvapauden ja sosiaalisen yhteisvastuun kombinoiminen myös täysin poikkeuksellisissa kriisitilanteissa?

Jos tämän päivän ”tuntematon”, luutnantti Vilho Koskela joutuisi huutamaan alaisilleen – ”nyt mennään pojat” –, vetoomus kohdistuisi sellaiseen elämyksiin ja fiiliksiin tottuneeseen nuoreen joukkoon, josta suurelle osalle jo oma toiminen maastossa liikkuminenkin on jokseenkin outoa. Se on oppinut eri yhteyksissä asettamaan ensimmäiseksi kysymyksiä; onks tässä mitään järkeä, mitä tää mua hyödyttää, pitääks nyt just mun tää tehdä jne. Jouduttaisiin mittaamaan perustuslain ihanteellinen ajatusmaailma karuimmassa mahdollisessa arkikäytössä. Toimisiko yksilöllisyyden ja yhteisöllisyyden keskinäisen jännite, niin kuin se on toiminut maamme kohtalon vuosina? Sitä emme kukaan voi varmuudella tietää.

Mutta vaikka emme vastusta siihen tiedäkään, on tulevaisuuden kannalta joka tapauksessa syytä pohtia, mitä nyky-yhteiskunnassa voitaisiin tehdä, jotta tuo tärkeä jännite toimisi käytännössä. Näkemyseni on, että ilman pitkäjänteistä kansalaiskasvatusta perustuslain ajatusmaailmaa ja tarkoitukset eivät arjessa taivota nousevan sukupolven ihmisiä. Yksilöllisyyden ja yhteisöllisyyden tasapainoilan etsiminen on alettava jo varhaislapsuudesta. Samalla käynnistyy myös modernin yhteiskunnan maanpuolustustyö. Terveen yhteisöllisyyden omaksuminen edellyttää, että sen merkitystä aletaan sopia tavoin korostaa jo varhain. Jos tähän tällaiset asiat nostetaan tänä globaalisuuden ja maailman kansalaisuuden aikakautena esiin liian myöhään, todellisten tulosten saavuttaminen on vaikeaa.

Meidän oloissamme yksilön vapauspiiri on niin monin keinoin turvattu ja taattu, että minkäänlaista vaaraa yhteisöllisyyden arvojen korostamisesta liikaa ei saata olla. Jos jo perustustasinkin yhteistä hyvää korostava elämänsenne saa hiljaisen oppiaineen aseman päiväkodissa, peruskoulussa ja muissa oppilaitoksissa, tehdään samalla välillisesti mitä parhaita maanpuolustustyötä.

Vaikka on pidettävä selviönä kotien pääasiallista velvollisuutta kasvattaa lapsista vastuullisia ja muut huomioon otavia kansalaisia, on samalla todettava, että päiväkodeilla ja kou-

luilla on parhaat edellytykset saada lapsi ja nuori – päivittäisestä arjesta kumpuavien esimerkein – sisäistämään toisten huomioon ottamisen suuri merkitys yleiselle hyväälle. En epäile, etteivät näiden laitosten opettajat olisi tähän aina pyrkineetkin, mutta silti soisi esimerkiksi peruskoulumme oppisisältöjä parhaillaan uudistettaessa mainittujen näkökohtien saavan nykyistä suuremman painoarvon.

Olen edellä tarkoituksellisesti verraten laajasti nostanut esiin sellaisia nyky-yhteiskuntamme vähemmän mairittelevia kehityspiirteitä, joilla voi olettaa olevan merkitystä tämän päivän maanpuolustustahdon suhteen. Olen tehnyt sen siksi, että nämä nimenomaan maanpuolustustahdon heijastavat seikat on otettava, paljon esillä olleiden materiaalien kysymysten ohella, vakavasti huomioon maanpuolustuskymme tulevaisuutta pohdittaessa.

Mutta vastapainoksi ja sen osoittamiseksi, että tulevaisuuden osalta on kuitenkin aihetta vahvaan ja perusteltuun optimismin, tahdon tuoda esiin vielä muutaman tärkeän seikan.

I samhället har man redan länge kunnat iaktta tecken på att tiden för ett överdrevet framhävande av individualiteten börjar vara förbi. Från fri uppfostran, ostryd uppväxt är vi på väg mot en uppfostran som betonar ansvaret. Också skolorna får gradvis tillbaka de naturliga förutsättningarna för disciplinära åtgärder.

Itsenäisyys on edelleen suomalaisille erittäin tärkeä asia. Äskettäisessä ihmisten arvoja kartoittaneessa kyselyssä itsenäisyys tuli toiselle sijalle, heti perheen jälkeen, ennen maailmanrauhaa, yksilönvapautta ja ystävyyttä. Nuorisobarometreissa isänmaallisuus näkyi voimakkaasti kansainvälistymiskehityksestä huolimatta vahvana erityisesti alle kolmekymppisten keskuudessa.

HS:n kuluvan kuun kuukausiliitteessä oli hauska artikkeli, jossa kuvattiin, miten monenlaisia ennemmistöjä suomalaisista voidaan eri näkökulmista katsoen muodostaa. Pienenä, mutta tässä yhteydessä merkityksellisenä, yksityiskohtana jutussa kerrottiin Seinäjoen Kasperin lähion lasten itsenäisyyspäivän juhlasta, esimerkiksi suhtautumisesta suomalaisten valtaenemmistöille tärkeään asiaan, itsenäisyyteen. ”Lastenjuhlan presidenttipari kättelee vieraat, pidetään puhe, lauletaan Maamme-laulu, ja syödään sinivalikoita kakkua. Lopuksi tanssitaan,

eikä minkään lastenlaulun säestyksellä, vaan paikalle tulee puhallinorkesteri tummissa puvuissa ja aloittaa *Metsäkukilla*”. Voiko löytää parempaa esimerkkiä edellä peräkkäin luultamastani maanpuolustustyön aloittamisesta jo varhaislapsuudessa!

Republiken president Sauli Niinistö har också helt nyligen skarpt tagit ställning till händelseförloppet. I sitt nyårstal försökte Niinistö ingjuta en tro på framtiden. Han sade: ”Sammanhållningens styrka är den kraft med vilken svårigheter övervinns. Vi har erfarenhet av detta. Vi har klarat oss igenom mycket svårare lägen än det nuvarande”.

Edellä kuvatun, yhteiskuntamme arvojen kaikesta huolimatta voittopuolisesti positiivisen kehityssuunnan myötä on aihetta suhtautua toiveikkaasti myös siihen, että nousevat sukupolvet kantaisivat tiukoissakin tilanteissa, jos kohtalo sellaisia eteen toisi, vastuunsa Suomen tulevaisuudesta siinä missä aikaisemmatkin. Onnistunut ulkopoliittikka on myös parasta puolustuspoliittikkaa – ja joka tapauksessa inhimillisintä sellaista. On syytä sydämeästä toivoa viisautta pienen maamme ulkopoliittikka kulloinkin vastuussa oleville. Heidän osaamisensa varassa on maan kohtalo kriisiaikoina kerta toisensa jälkeen ollut, ja he ovat paljon vartijoina myös tulevaisuudessa, jos olot maailmalla – niin myös Euroopassa – kaikista huolimatta taas kerran kiristysivät.

Aina vakavasti otettava lautamiesjärki neuvoo varautumaan silti muullakin tavoin. Myös tulevaisuuden ulkopoliittikan pelipöydässä on näet aina diplomatiaale enemmän pelitilaa sillä maalla, jonka maa-, meri- ja ilmatilaa sekä tietoverkkoja uskomattavalla tavalla suojataan ja jonka tiedetään pakon edessä kykenevän nopeasti mobilisoimaan tehtäviinsä motivoituiden, hyvin koulutettujen ja asianmukaisesti varustettujen joukkojen, jotka pystyvät torjumaan tai vähintäänkin minimoimaan niin perinteisten kuin massiivisten kyberhyökkäystenkin yhteiskunnalle aiheuttamat uhat.

Varautuminen parhaan mahdollisen pelitilan luomiseen diplomatialle ei voi olla militarismia. Se on maataan ja sen asukkaita rakastavan kansan ilmaus halusta elää rauhassa ja välttää kaikkia selkkauksia – mutta myös osoitus valmiudesta puolustautua kaikin mahdollisin keinoin, jos paraskaan diplomatia ei enää auttaisi.

Sotilasläänin vuosipäivää juhlistettiin Vaasassa

Kenraali Salminen tutustui myös Vaasan Sotaveteraanimuseoon

Länsi-Suomen sotilasläänin vuosipäivän tilaisuudet keskittyivät tänä vuonna Vaasaan, kun sotilasläänin komentajan tehtävät vuosi sitten vastaanottanut kenraalimajuri Pertti Salminen vieraili päivän merkeissä Vaasassa 22.2.2013.

Kenraalimajuri Salmisen ohjelmaan kuului mm. kunniakäynti Kasarmintorin Perinnemuurilla sekä sotilasläänin Vaasassa toimivien yksiköiden, Pohjanmaan aluetoimiston ja Pohjanmaan Sotilassoittokunnan edustajien tapaaminen.

Sotilasläänin vuosipäivän vietto huipentui iltapäivällä järjestettyyn kutsuvierasvastaanottoon. Vaasan Kaupungintalolla pidettyä vastaanottoa isännöivät kenraalimajuri Pertti Salminen ja Vaasan kaupunginjohtaja Tomas Häyry. Vapaaehtoisien maanpuolustustyön edustajia oli runsaasti kutsuvieraiden joukossa.

Aamulla ennen vuosipäivän virallisen ohjelman alkua kenraalimajuri Salminen vieraili lähes tunnin ajan Pohjanmaan Maanpuolustuskillan ylläpitämässä Vaasan Sotaveteraanimuseossa. Pohjanmaan aluetoimiston päällikkö komentaja Jukka-Pekka Ranta oli mukana vierailulla. Kenraalille esiteltiin v. 1999 perustetun museon syntyvaiheita, sen perusnäyttelyn kokoelmia ja tulossa olevan kaukopartiotoimintaa käsittelevän erikoisnäyttelyn materiaalia. Museota esittelivät puheenjohtaja Ilkka Virtanen, museotoiminnasta vastaava Per-Erik Fant sekä sotaveteraanit, killan kunniapuheenjohtaja Holger Strandberg ja kunniajäsen Fjalar Rosenlöf. Vierailunsa yhteydessä kenraali Salminen luovutti

Fjalar Rosenlöf ja Holger Strandberg esittelevät kenraali Salmiselle Pohjanmaan Rykmenttiin kuuluneen Närpiön Komppanian lippua. Lippu on faksimile-kopio Tukholman Sotamuseossa olevasta alkuperäisestä lipusta. Kuvat Raimo Latvala

killalle Länsi-Suomen sotilasläänin plakettin.

Kenraali Salminen oli hyvin vaikuttanut vierailustaan. Iltapäivän vastaanotto-tilaisuudessa esittämässään tervehdyksessä hän kertoi käynnistään museossa ja sen tekemästä vaikutuksesta. Kenraali suosiitteli lämpimästi juhlayleisölle käyntiä museossa, olipa kohteena sitten pian avattava kaukopartiotoimintaa käsittelevä erikoisnäyttely tai museon monipuolinen perusnäyttely.

Ilkka Virtanen
Pohjanmaan
Maanpuolustuskilta, pj.

Länsi-Suomen Sotilasläänin komentaja kenraalimajuri Pertti Salminen laski havuseppeleen kunnia-käynnillä Kasarmintorin Perinnemuurilla yhdessä Pohjanmaan Aluetoimiston päällikön komentaja Jukka-Pekka Rannan kanssa.

Kenraali Salminen istahti museokäynnillään yhdessä puusta veistetyin eversti, Mannerheim-ristin ritari Alpo Marttisen työpöydän ääreen. Pöytä on osa museon kokoelmiin kuuluvaa kalustoa, jonka Marttisen johtaman IR 61:n miehet tekivät rintamalla ja lahjoittivat Marttiselle.

Vaasan kiltatalo ehostuu merkittävästi

Vaasan Gerbyssä, Sola-saarenten päässä olevalle Vaasan Kiltatalolle on viimeksi kuluneen vuoden aikana tehty huomattavia perusrankauksia.

Mm. sauna ja pesutilat on korjattu nykypäivän vaatimuksia vastaavaan kuntoon. Samoin keittiötä on ehostettu.

Parhaillaan toteutetaan

vesihuoltoprojektia, jonka avulla kiinteistö saadaan liitettyä Vaasan Vesi Oy:n verkostoon. Projektin kustannusarvio on lähes 20.000 euroa.

Vaasan Kiltatalo - Gillenas Hus i Vasa ry:ssä on mukana 16 alueellista tai paikallista maanpuolustusjärjestöä.

Kiltatalon puheenjohtajana toimii Sami Salmivuori.

Vesijohtoverkosto lähestyy kohti taustalla näkyvää Kiltataloa. Peruskallio tuli vastaan paikoittain ja vaatii louhintaa. rl

Suomen kenttätykistön synty ja Pietarsaaren tykistökoulu

Helmikuun 19. päivä pidettiin Kokkolassa reserviläisjärjestöjen perinteinen esitelmälaisuus, johon tällä kertaa vierailijaksi oli saatu FM res kapt Juhani Vakkuri Tuusulasta. Hän kertoi kuulijoille kuinka Suomen armeijan kenttätykistö sai alkunsa ja kuinka merkittävä rooli Pietarsaarella oli Suomen armeijan ensimmäisten tykkimiesten kouluttamisessa.

Suomi julistautui itsenäiseksi 6.12.1917. Itsenäistymisen tapahtuessa Suomella ei ollut omaa armeijaa, vaan päinvastoin maassa oli Venäjän armeijan joukko-osastoja. Jo keväällä 1918 Suomessa taisteltiin maan vapauttamiseksi Venäjän vallasta sekä toisaalta siitä kenelle valta maassa kuuluisi. Suomalaiset punaiset vallankumoukselliset olivat bolshevikkien yllyttämänä aloittaneet kapinan ja saaneet haltuunsa Etelä-Suomen suuret asutuskukset. Suomen laillisen hallituksen vapaaehtoiisiin suojeluskuntajoukkoihin pohjautuvan ja vasta muodostumassa olleen armeijan tukialueeksi tuli Pohjanmaa ja Pohjois-Suomi.

Sodan alkaessa hallituksen joukkojen aseistus oli heikko eikä esimerkiksi tykkeitä ja tykkimiehiä ollut lainkaan. Ensimmäiset tykit saatiin venäläisten joukkojen aseistariisun yhteydessä. Pääosin nämä tykit olivat rannikon suojaksi sijoitettua vanhempaa kalustoa.

Vaikka hallituksen joukoilla ei sodan sytyttyä ollut tykkeitä eikä tykkimiehiä, oli armeijalla käytössään Venäjän armeijassa palvelleita ja tykistökoulutuksen saaneita suomalaisia upseereita. Yksi

näistä upseereista oli entinen Venäjän armeijan tykistön everstiluutnantti Vilho Petteri Nenonen. Jo ennen Pietarsaaren tykistökoulun perustamista everstiluutnantti Nenonen pikakoulutti Kokkolan ratapihalla kahdelle kenttäkannuunalle ilmeisesti Suomen armeijan ensimmäiset tykkimiehet, jotka osallistuivat Oulun valtauksen 3.2.1918.

Oulun valtauksen jälkeen hallituksen joukkojen ylipäällikkö C. G. E. Mannerheim antoi everstiluutnantti Nenosen tehtäväksi perustaa Suomen armeijan tykistökoulu. Alun perin tykistökoulua lienee kaavailtu perustettavaksi Kokkolaan, koska Mannerheim käski suojeluskunnille osoitetussa sähkönsä 6.2.1918 suojeluskuntien päälliköitä lähettämään Kokkolaan kaiken tykistömateriaalin, jota ei tarvita käynnissä olevissa operaatioissa. Tosin myös Pietarsaaren oli jo aikaisemmin lähetetty sota-asiaksi saatua tykistömateriaalia, ja lopulta tykistökoulu perustettiin Pietarsaaren.

Tilanne Pietarsaassa oli tykistökoulun aloittaessa kaootinen. Kaupunkiin oli toimitettu suuri määrä venäläisiltä sotasaaikiä saatua aseateriaalia ja hevosia, eivätkä tykistökoulun resurssit riittäneet kaluston lajitteluun ja hevosten hoitoon. Samaan aikaan kaupunkiin alkoi saapua lisää suojeluskuntalaisia ja sanomalehdissä julkaistun tykistökoulun värväysilmoituksen perusteella muuta koulutettavaa väkeä. Lisäksi armeijan päämaja ohjasi kaupunkiin kaikki muihin tehtäviin sijoittamattomat, tykistökoulutuksen saaneet suomalaissyntyiset Venäjän

armeijassa palvelleet upseerit sekä myös joitain Saksasta palaavia jääkäreitä.

Everstiluutnantti Nenonen laati aloittavalle "tykistöopetuskoululle" esityksen organisaatioksi ja esitti sen 11.2.1918 Mannerheimin hyväksyttäväksi. Ylipäällikkö hyväksyi tehdyn suunnitelman seuraavana päivänä. Saman tien Nenonen aloitti teoreettisen koulutuksen muutamalle Pietarsaaren saapuneelle vapaaehtoiselle ilmeisenä tarkoituksena jonkinlainen upseerikoulutus. Näin koulutettuja miehiä olisi käytetty näitten tulevan alipäälliköiden ja miehistön kouluttamiseen. Nenosen luennot olivat kuitenkin alokkaille liian tieteellisiä ja vaikeasti tajuttavia.

Heti sodan alettua ylipäällikkö Mannerheim oli lähettänyt Tukholmaan Suomen edustajalle edelleen levitettäväksi tiedonannon, jossa ilmoitettiin "vapaaehtoisia otettavan kiitollisuudella vastaan" valkoisen armeijan riveihin. Etenkin esikuntajäsen tykistöupseerien saapuminen oli erityisen tärkeää. Ruotsista alkoikin saapua Suomeen vapaaehtoisia sotilaita, heidän joukossaan tykistön kapteeni kreivi Adolf Hamilton. Jo 13.2.1918 ylipäällikkö Mannerheim määräsi kapteeni Hamiltonin Pietarsaaren tykistökoulun johtajaksi majurin virka-asemaan.

Adolf Hamiltonin johdolla tykistökoulutus Pietarsaassa organisoitiin ja aloitettiin. Hamiltonin tarmokkaalla joskin omavaltaisella toiminnalla tykistökoulun kaaos saatiin järjestykseen ja ensimmäiset tykistöpatterit onnistuttiin lähettämään hyvin nopeasti rintamalle. Hamil-

ton muun muassa komensi Pietarsaaresta pois kaikki Venäjän armeijassa palvelleet suomalaisupseerit, koska kaupungissa olevat Pohjanmaan suojeluskuntalaiset eivät halunneet palvella "ryssän armeijan" sotilaiden alaisuudessa. Samalla tosin menetettiin tykistöupseerit, jotka tunsivat venäläisen tykkikaluston. Tämän henkilökriisin lauetua koulutus kuitenkin saatiin käyntiin ja ensimmäiset 30 vapaaehtoista tykistökouluun saapuneesta oppilasta allekirjoittivat 13.2.1918 yhteisen värväyspöytäkirjan. Yksi näistä allekirjoittajista oli nuori ylioppilas Aksel Airo, myöhemmin legendaarinen kenraaliluutnantti.

Tykistökoulutus Pietarsaassa annettiin pitkälti ruotsalaisten upseerien ja 29.2.1918 lähtien myös Saksassa tykistökoulutuksen saaneiden suomalaisjääkärien toimesta. Tilanne rintamalla saneli omat sääntönsä koulutuksen pituuteen ja vapaaehtoisten ja värvätytjen koulutusaika vaihteli suuresti. Jotkut lähetettiin rintamalle lähes heti koulutuksen alettua, kun taas parhaimmillaan koulutus oli 4 - 5 viikon mittainen. Osa rintamalla lähtevistä joukoista ei ollut koulutuksen aikana ampuut tykillä laukaustaakaan. Hyvin yleisesti taistelussa tykeillä ammuttiin suoraan suuntakalustella, koska aina tykin suuntaamista ei ehditty opettaa.

Pietarsaaren tykistökoulu oli toiminnassa 7.2. - 6.4.1918. Viimeksi mainittuna päivänä alkoivat miehistön, hevosten ja kaluston kuljetukset Tampereelle jonne tykistökoulu siirrettiin. Kaiken kaikkiaan

FM res kapt Juhani Vakkuri kertoi, kuinka Suomen armeijan kenttätykistö sai alkunsa ja kuinka merkittävä rooli Pietarsaarella oli Suomen armeijan ensimmäisten tykkimiesten kouluttamisessa.

Pietarsaaren tykistökoulu koulutti ja muodosti rintamalle 19 kenttätykistön yksikköä, joissa oli yhteensä 44 tykkiä. Lisäksi muodostettiin neljäputkinen miinanheittäjäpatteri, viisi räjäytyskomennuskuntaa ja neljä kenttäennätinosaastoa. Tykistökoulu huolehti myös rintamalla olevien yksiköiden miehistötyökykyä. Tykistökoulun varikko puolestaan hoiti rintamalla olevien tuliyksiköiden ammuhuollon. Ruotsalaisten panos sekä koulutuksessa että rintamalla oli merkittävä, sillä esimerkiksi kenttätykistön 19 yksiköstä 11:llä oli ruotsalainen päällikkö, ja

kaikkien yksiköiden henkilöstön enemmistö oli ruotsalaista.

Pietarsaaren tykistökoulun vaikutus vapaussodan lopputulokselle oli ratkaiseva. Tykistökoulu varusti, koulutti ja huolsi tykistöyksiköt välttämään taistelukuntoon sodan jo alettua. Perustetut tykistöyksiköt siirrettiin suoraan rintamalle, jossa niiden merkitys puolustuksessa oli usein ratkaiseva. Näin saatiin aikaa kouluttaa ja varustaa Suomen armeija ennen sodan hyökkäysvaihetta ja ratkaisevia taisteluja.

Kari Autio (teksti)
Eero Muhonen
(valokuvat)

Sotainvalidien Veljesliiton Rannikko-Pohjanmaan piirin puheenjohtaja Markku Ranta sai 21.3.2012 vastaanottaa Sotaveteraaniliiton myöntämän Sotaveteraanien ansiomitalin, joka ojennettiin hänelle Vaasan Sotaveteraanipiirin kevätkokouksen yhteydessä 21.3.2013 Vaasan Sotilaskodissa. Ansiomitalin luovuttivat Vasa Krigsveterandistrikt - Vaasan Sotaveteraanipiirin puheenjohtaja Anders Knip ja toiminnanjohtaja Tuula Harjunpää, joka kuvassa kiinnittää ansiomitalia. rl

Marskin ajo jälleen ensi kesänä 23.6.

Kuva: Hannu Maunula

Nostajan onnettomuus käynnisti lainsäädännön tekemisen

Kari Lehtola luennoi Pietarsaaressa onnettomuustutkinnasta

Pitkään onnettomuustutkijana toiminut varatuomari Kari Lehtola luennoi tiistai-iltana Pietarsaaressa kampuksella yleisötilaisuudessa. Hän kertoi, että onnettomuustutkinnalla ja myös omalla alalle joutumisella on kiinteä yhteys syksyllä 1972 Pietarsaaren edustalla sattuneeseen ruoppaaja Nostajan uppoamiseen.

– Kun Nostaja oli uponnut silloin syyskuun alussa, pääministeri sanoi televisioituksissa, että suuronnettomuuksien tutkintaan on saatava oma lainsäädäntö. Laki tulikin sitten voimaan 14 vuoden kuluttua eli vuonna 1986.

– Ihan ensimmäinen tutkittavaksi tullut onnettomuus oli vuonna 1969 Hangon edustalla sattunut moottoriveneen uppoaminen. Siinä hukkui kahdeksan ihmistä.

Nostajan onnettomuudessa sai surmansa kaikkiaan 16 ihmistä. Lehtola muistaa, että kaikki kävi tuossa onnettomuudessa hyvin nopeasti.

– Olin itse silloin nimismiehenä Kälviällä. Olin totunut jo valtion tehtävissä, että valtion aikataulut ovat tuollaisia kuten tuon lainsäädännön aikaansaamisessa, joten olin jo lakannut niitä ihmettelemästä, hän kevensi.

Onnettomuustutkinnan aloittaminen tällä tavalla ei Kari Lehtolan mukaan ollut mikään itsestäänselvyys. Hän totesi esimerkiksi puolustusvoimissa olleen vastahangoittelua.

– Siviilejä ei haluttu päästää tutkimaan armeijassa sattuneita onnettomuuksia. Vuosien varrella sellaisia ovat olleet muun muassa Taipalsaaressa miehistönkuljetuspanssarivaunun uppoaminen ja Rovajärvellä kranaatiräjähdyksessä.

Lehtola totesi, että aikaisemmin kukin ministeriö asetti omalla alallaan sattuneiden onnettomuuksien tutkintalautakunnan. Näin esimerkiksi Nostajan osalta lautakunnan asetti silloinen kauppa- ja teollisuusministeriö, koska onnettomuus liittyi merenkulkuun.

– Vastaavasti Lapuan patruunatehtaan räjähdysonnettomuuden tutkintalautakunnan asetti puolustusministeriö. Tällainen malli oli ongelmallinen, jos vika olikin ministeriön laiminlyönnissä.

Lain tultua voimaan valtioneuvosto asetti erityisen vakavien onnettomuuksien tutkimiseen suuronnettomuustutkijalautakunnan. Vuosi sitten lautakunnan asettaminen siirtyi onnettomuustutkintakeskuksen tehtäväksi.

Suuronnettomuuksien tutkintajärjestelmä on Kari

Lehtolan mukaan ehdotoman puolueeton. Vuonna 1996 perustettiin erityinen onnettomuustutkintakeskus.

– Siellä on yhteensä yhdeksän työntekijää, joista kaksi on lento-, kaksi meri- ja kaksi rautatieasiantuntijaa. Lisäksi on hallintohenkilöstöä.

– Tutkintalautakunta toimii muuten virkavastuulla eli vastuu koskee, vaikkei olisi virkamies muuten. Tiedossa ei ole yhtään tapausta, jossa tällainen lautakunta olisi joutunut edesvastuuseen, mutta teoriassa se siis olisi mahdollista.

Lehtola huomautti, että suuronnettomuuksissa on syy yleensä varmuudella selvitetty. Hän sanoo, että oikeastaan vain Hangossa sattuneen Forcitin tehtaiden räjähdyksessä kaikki todisteet sananmukaisesti lensivät ilmaan.

– Jäännökset levisivät peräti noin puoli kilometriä leveälle alueelle muun muassa betonisateena. Onneksi siitä selvitettiin ilman henkilövahinkoja.

Suuronnettomuuksissa on Kari Lehtolan mukaan melkein aina jotain inhimillistä tuottamusta. Hän otti esimerkiksi huoltotyöt, joissa on saattanut tulla sellaisia haitallisia muutoksia, mitkä ovat sitten aiheuttaneet onnettomuuden.

– Jyväskylän junaonnettomuudessa taas veturimiehet

olivat nukkuneet edellisen yön hyvin huonosti. Jyväskylän ratapiha-alueelle tulitiin sitten aivan liian suurella nopeudella.

– Jokelan junaonnettomuus sattui hyvin tiheässä sumussa. Opastinvalot oli saattanut siksi aivan hyvin jäädä huomaamatta.

– Seinäjoen-Ilmajoen lento-onnettomuudessa kone oli kaksi kilometriä kiihtoradan vieressä. Eli se oli yksityisissä reitillä; näkyvyys olikin niin huono, ettei kone olisi saanut yrittää laskeutumista ollenkaan vaan sen olisi pitänyt hakeutua varakentälle.

– Sally Albatrossin karileajo Porkkalan edustalla oli seurausta siitä, ettei aluksen oma eikä sille lainattu päällikkö kumpikaan osanneet käyttää tutkakarttaa kunnolla. Karikko rikkoikin aluksen pohjan hyvin pahasti; onneksi alus ajettiin matalikkoon, jolloin se jäi kuitenkin suurimmaksi osaksi näkyviin.

Monimutkaisiin laitteisiin tulee Kari Lehtolan mukaan olla hyvä perehdyttämiskoulutus. Hän arvioi, että jo ihan työmäärällisesti autolautta Estonian syyskuussa 1994 sattunut uppoaminen oli hankalin tutkittava asia.

– Ruotsissa ja Saksassa oli sitten vielä harrastelijatutkijoita, jotka väittivät meidän väärentävän todisteita. Teoreettisesti vaikein oli tuo

Kari Lehtola

- Kuusi vuotta nimismiehenä Kälviällä, josta vuonna 1973 Helsinkiin oikeusministeriön lainvalmistelutehtäviin.
- Ura alkoi ruoppaaja Nostajan uppoamisesta Pietarsaaren edustalla vuonna 1972.
- Tunnetuin tehtävä syksyllä 1994 uponneen autolautta Estonian onnettomuustutkinta.
- Julkisen Sanan Neuvoston puheenjohtajana vuosina 1996–99.

Forcitin räjähdys Hangossa.

Lehtola painotti, että joskus taas onnettomuuden syy on ollut heti selvillä. Hän kiitteli, että Estoniasta saatiin hyvinkin nopeasti kuvaa merenpohjasta.

– Totesimme välittömästi, että keulavisiiri puuttui. Sehän löytyi sitten myöhemmin kahden kilometrin päästä.

Keulavisiiri oli Lehtolan mukaan liian heikkoa tekoa silloin vallinneisiin

ainutlaatuisen koviin myrskytuhoihin pohjoisella Itämerellä.

– Onnettomuuksien tutkintaraporttien valmistumisen jälkeen kaikki aineisto on tullut julkiseksi ihan yksittäisiä poikkeuksia lukuunottamatta. Periaatteena on ollut, että jo tutkinnan aikana asioista kerrotaan aika avoimesti tiedotusvälineille; joskus kysymyksiä on tullut ulkomaita myöten.

PS/Osmo Ojala

Pietarsaaren Reserviupseerikerhon puheenjohtaja Hannu Sulkakoski, Kari Lehtola ja Pietarsaarensuodun Reserviläisten puheenjohtaja Mikale Skytte. Muistoksi Pietarsaaresta Kari Lehtolalle ojennettiin Pietarsaaren tykistökoulun historiikki puheenjohtaja Skytte luovutti puukon – kaiken varalta.

Finlandssvenska försvarsdagen.

Finlands försvar diskuterades på den tredje försvarsdagen i Ekenäs

Den Finlandssvenska försvarsdagen hölls i Ekenäs på seminarieskolan lördagen den 19.1. 2013. Nylands Brigads Gille r.f. och Svenskutveckling med Charlie Hindsberg spetsen arrangerade en lyckad tredje försvarsdag. Försvarsminister Carl Haglund var huvudtalare på själva försvarsdagen. Försvarsminister Carl Haglund pratade bland annat om att det inte är aktuellt med en försvarsallians inom ramen för det nordiska försvarssamarbetet, men betecknade försvarssamarbete i Norden som viktigt. Man fick den uppfattningen att vi finländare lever i någon sorts bubbla och övertro på att vi reder oss själva. För Finland blir det i framtiden att vettigt med någon typ av försvarssamarbete, blir det då Sverige, Norden eller Nato, det får tiden utvisa. Priset på utrustning och material blir hela tiden dyrare och där bli måste det hittas synergieffekter.

Hotbilder

Carl nämnde även nya hotbilder som behöver en ny typ av försvar. Hotbilder som nämndes var bland

andra Cyberkrigföring, miljökatastrofer och terror. Är vi förberedda på dessa. Nu har det under senare tid i medierna skrivits om att Finland ligger rätt lågt ner på listan för intressanta länder för terrorangrepp. Men är vi förberedda på eventuella angrepp, har vi de rätta samarbetspartners, klarar vi oss mot en Cyberattack. Det blev klart att dess områden är högtintressanta och att vi måste vara förberedda och anpassa oss. Andra viktiga frågor för Finland är det arktiska området, handeln med Ryssland. Eventuellt nordiskt försvarssamarbete och vad det kan ha för betydelse för Finland.

Paneldebatt

Det hade även arrangerats en paneldebatt där man bla diskuterade NATO frågor och andra försvarsfrågor. Bland de som deltog i panelen var Tuomas Forsberg, professor i internationell politik, Tomas Ries, lektor i strategi- och säkerhetspolitik vid Försvarshögskolan i Sverige, Försvarsrådet Helena Partanen, direktör Jan-Erik Enestam. Som moderator fungerade statssekreterare

Marcus Rantala. Inläggen var intressanta och raka, då det diskuterades försvarssamarbetet så gav Hollands ambassadör Henk Swartouw ett intressant inlägg till diskussionen. Han berättade att Belgien och Holland hade gått så långt i sitt samarbete att deras sjöstridskrafter hade slagits ihop till ett, man har placerat fregatterna i Holland och Minsveparna i Belgien och ledningen var Holländsk Belgisk.

Nylands Brigads Gille r.f.s 50 års jubileumsfest

På kvällen hölls sedan Nylands brigads gilles 50 års mottagning på Nylands Brigads Officersmäss, i festen och seminariet deltog lite över 200 personer. Innan kvällens festmiddag serverades premierade Nylands brigads gille personer som under många år arbetat för gillet till fromma. Nylands brigad premierade också ett antal välförtjänta personer med diplom och Siikajoki korset med diplom och Siikajoki klorset med svärd.

Vi österbottningar på plats gick ej heller hem utan utmärkelser. Följande per-

Honnorsbordet.

soner medlemmar av Pohjanmaa kotu och Nylands Brigads Gille premierades, Infanteriets förtjänstkors till underlöjtnant Kari Rönqvist, försvarsmedaljen med guldspänne till premiärlöjtnant Johan Nygård, löjtnant Marcus Holmqvist, undersejant Christer Wikman och Korpral Johan Strandvall. Förtjänstmedaljen för frivilligt försvarsarbete i silver fick premiärlöjtnant Rodney Strandvall och översejant Nicklas Gustafsson.

Övriga premierade österbottningar var fältväbel Joakim Lax, reservistförbundets förtjänstmedalj i brons vilket även översejant Jesper Wikström och sergeant Kalle Persson fick, dessutom premierades Kalle med Försvarsmedaljen med Guldspänne.

Text Rodney Strandvall, foto Axel Åhman copyright Fanbäraren

06-723 5477
Pietarsaari

PRISMA-CENTER
Jakobstad

HAAPAJÄRVEN
OSUUSPANKKI

Asianajotoimisto
Ristikangas &
Kinnunen Oy

Vaasanpuistikko 18, 65100 Vaasa
p. (06) 312 0250

Jääkärien kotiinpaluusta 95 vuotta

Uusi Jääkärilippu odottaa naulaajia.

Puolustusvoimien komentaja, kenraali Ari Puheloinen kiinnitti 1. naulan. Avustavana ohjaajana toimi sotakamreeri Teuvo Mahrberg.

Kaupunkineuvos Håkan Nordman kiinnitti Vaasan kaupungin naulan.

Valtakunnallinen 95-vuotismuistojuhla ja uuden Jääkärilipun juhlallinen naulaustilaisuus pidettiin Hämeenlinnassa. Verkahtehtaan Vanaja-Sali täyttyi ääriään myöten juhlaväestä, joita oli saapunut eri puolilta Suomea ja myös ulkomailta. Juhlassa oli edustajia mm. Saksasta, Latviasta, Virossa ja Ruotsista.

Lippu naulattiin 27 naulalla, joista ensimmäisen kiinnitti puolustusvoimien komentaja kenraali Ari Puheloinen. Jääkärien kotikaupungin Vaasan naulan kiinnitti kaupunkineuvos Håkan Nordman.

Juhlan upein hetki koettiin uuden jääkärilipun naulaustilaisuudessa kun JP 27 Perinneyhdistyksen Kanta-Hämeen osaston puheenjohtaja everstiluutnantti evp Ari Parkkola luovutti lipun Jääkärisäätiön puheenjohtajalle, prikaatikenraali Asko Kilpiselle ja hän edelleen lipun säilytyksestä vastaavan perinnejoukko-osaston komentajalle everstiluutnantti Riku Suikkaselle.

Uusi lippu on palautettu alkuperäisen mallin mukaisesti mahdollisimman tarkasti, niin värien kuin kuvioinninkin osalta ja mm vaakunassa olevalla Leijonalla on kaksi häntää.

Lippu osallistui heti juhlan jälkeen Hämeenlinnan keskustassa pidettyyn paraat katselmukseen ja ohimarssiin, jota oli kerääntynyt seuramaan erittäin runsaslukuinen yleisö.

Paraatiin osallistui myös Preussilaisen Kuninkaallisen Kaartin Pataljoonan, Wachtbataillonin lippujoukkue 39 sotilaan vahvuudella. Joukkueen kivääriotteet ja marssi oli huomioita herättävän täsmällistä ja ryhdikästä.

Myös Vaasassa kunnioitettiin jääkärien kotiinpaluun muistoa laskemalla havuseppele Jääkäripatsaalle ja Vaasaan haudattujen jääkärien muistomerkillä sekä Perinnemuurille.

Vaasa valmistautuu jääkärien kotiinpaluun 100-vuotismuiston juhlintaan 25.2.2018.

Teksti

Raimo Latvala

Kuvat

Paavo Mikkonen / RL.

Jääkärimarssi uudelle Jääkärilipulle.

Länsi-Suomen Sotilasläänin komentaja kenraalimajuri Pertti Salminen suoritti paraat katselmuksen Hämeenlinnan torilla. Etualalla Wachtbataillonin lippujoukkue Saksasta.

Uusittu Jääkärilippu ensi kertaa paraatissa ja ohimarssissa, jonka vastaanotti Länsi-Suomen Sotilasläänin komentaja kenraalimajuri Pertti Salminen, seurassaan puolustusministeri Carl Haglund sekä Hämeenlinnan kaupungin ja sotaveteraanien edustaja. Paraatijoukkoja komensi Panssari- ja Panssariprikaatin komentaja eversti Pekka Toveri.

Jääkäripataljoona 27 Perinneyhdistyksen 27 Perinneyhdistyksen ja osastojen liput olivat näyttävästi mukana paraat katselmuksessa ja ohimarssissa.

Vaasasta juhlaan osallistui mm. Vaasan osaston puheenjohtaja Martti Ehrnrooth, kuvassa oikealla, Vaasan kaupungin kansliapäällikkö Anna-Maija Iitola, vaasalaislähtöinen professori Matti Kuusimäki ja taustalla istuva Brage Forssten.

Vaasassa kunniotettiin Jääkärien kotiinpaluun 95-vuotismuistoa laskemalla havuseppele Jääkäripatsaalle. Kuvassa vasemmalta jääkärien pojat Mauno Hintsala, Olof Back ja Mikko Hintsala.

Jääkäripataljoona 27 Perinneyhdistyksen vuosikokouksen yhteydessä Pekka Rantala sai vastaanottaa uusintaa mallia olevan Pienoisjääkärilipun.

Poikkesimme myös täysin uusitussa Militaria-museossa (ent. Tykistömuseo), jossa on esillä tykistö- ja viesti- sekä pioneeriaselajien historiaa. Pietarsaaren Reserviupseerikerhon lahjoittama 3-naulan tykinkuula on upeasti sijoitettu lasivitriniin. rl

16. Jäkäriseminaari

*“Jäkärien kotiinpaluu ja
koulutustoiminta”*

Su 21.4.2013

Kauhavalla
Kortesjärven liikuntatalolla

Suomen Jäkärimuseo

Kauhavan kaupunki

JP 27:n perinneyhdistyksen
Etelä-Pohjanmaan osasto

Suomen Jäkärimuseon ystävät ry
Finlands Jägarmuseum's vänner rf

Klo 10.00

Perinnejumalanpalvelus
Kortesjärven kirkossa

Rovasti Seppo Ruotsala

Kirkkokuoro Raimo Erkinheimon johdolla

Pohjanmaan Sotilassoittokunta
kapellimestari kapteeni
Sami Salmivuoren johdolla

**Seppelpartion lähettäminen ja
kunniakäynti Jäkärimuistomerkillä**

Klo 11.00

Mahdollisuus ruokailuun seurakuntatalolla.
Yhteisvastuulounas 10 €
Menu: Porsaan ulkofile, perunat, laatikot,
salaatit.
Jälkiruokana täytekakkukahvit.

Klo 12.00

Jäkärimarssi
Pohjanmaan Sotilassoittokunta
kapellimestari kapteeni Sami
Salmivuoren johdolla

Seminaarin avaus
Kauhavan kaupunginvaltuuston 1. varapj.
Antti Kurvinen

Musiikkia
Pohjanmaan Sotilassoittokunta

Vimpelin Sotakoulu
Fil.kand. Veikko Leväniemi

Kahvitarjoilu

95-vuotta jäkärien kotiinpaluusta
Fil.tohtori, professori Kari Hokkanen

Paneelikeskustelu

Seminaarin jälkeen **Suomen Jäkärimuseo**
avoinna klo. 16.30 saakka

Tiedustelut

Anne Kytömäki
museointendentti vs.
gsm 040 148 4420
anne.kytomaki@kauhava.fi
www.kauhava.fi/jaakarimuseo

Suomen Jäkärimuseo
Finlands Jägarmuseum
KORTESJÄRVI

Kirja:
Niittokone-
asiamiehistä
jääkäreiksi.
Esitelmää
jääkäri-
seminareista
1998-2007.
Kirjan hinta
15 euroa.

Kirjautuus:
Jääkärihaudat
Etelä-
Pohjanmaalla

- Museossa kerrotaan jääkäriliikkeen syntyvaiheista, toiminnasta ja sen merkityksestä maamme itsenäisyydelle.
- Jääkärien tarina kertoo lähes 2000 nuorukaisesta, jotka lähtivät Saksaan oppimaan sotataitoja tavoitteenaan itsenäinen isänmaa.
- Perusnäyttelyn lisäksi museossa on viimeisen jääkärin, kenraali Väinö Valteen huone sekä vaihtuvia erikoisnäyttelyitä.
- Museossa on huomattava kokoelma jääkärien sukulaisten lahjoittamaa materiaalia.
- Museokaupassa kiinnostavaa ostettavaa.

Avoinna	ti-ke klo 12.00 - 16.00 tai sopimuksen mukaan 15.6. - 15.8. ti-su klo 11.00 - 17.00
Pääsymaksu	2,50 €/1,50 € (sis. sisäänkäyntiä ja opastuksen) Museokauppa

Tilauksesta rooliopastus, jolla "Jääkäri Autio" kertoo värväytymisestäään jääkäriksi, koulutuksesta Saksanmaalla ja saapumisestaan Suomeen 1918. Rooliopastuksen hinta 30 €/ryhmä + normaali sisäänkäyntimaksu.

Osoite
Puhelin

Jääkärintie 80
62420 KORTESJÄRVI
Puh. (06) 2412 9841, 040 148 4420,
040 764 7755
suomen.jaakarimuseo@kauhava.fi

Kynttilöitä sytyttämässä Arvi Pallaspuro.

Sotaveteraanien muistotilaisuus Kokkolassa

Perinteinen sotaveteraanien kynttilä- ja muistotilaisuus järjestettiin maanantaina 28.1.2013. Kokkolan seurakuntakeskuksessa.

Muistettiin vuoden 2012 aikana poisnuikkuneita, sytyttämällä kynttilä jokaiselle

ajan rajan ylitse siirtyneille veteraanille. Tällä kertaa sytytti 16 kynttilää, runsaslukuisen omaisten ja veteraanien ja sisarten läsnä ollessa.

Pienimuotoinen tilaisuus oli lämminhenkinen ja yksinkertaisen vaikuttava,

muistuttamassa meitä jo-kaista elämän katoavaisuudesta.

Autojoukkojen Keski-Pohjanmaan Kilta ry oli saanut kutsun saapua avustamaan vanhempien veteraanien kuljetuksessa kyseiseen

tilaisuuteen, yhteistoiminnassa Sorretut miehet järjestön kanssa. Autokillasta osallistuimme tapahtumaan neljän autokunnan voimin.

Teksti ja kuva:
Eero Muhonen

Kokkolan seudun suojeluskuntien ja Lotta Svärd perinneyhdistys ry

Hakee yhdistyksen toiminnasta kiinnostuneita

UUSIA JÄSENIÄ

Tule mukaan jatkamaan arvokasta maanpuolustusperinnettä kanssamme!

Yhteydenotot

Merja Passoja 044 7809578

Mauno Elomaa 050 3373823

Rolf Mäkelä 06 8311619

Jussi Rytkönen 050 5901453

Haapajärven sotiemme veteraanien perinnehuone

SUOJALUKKO

Osoite:

Kauppakatu 19, 85800 Haapajärvi
Sisäänkäynti kunnan kulttuuritalon pihan puolelta.

Aikavaraukset: vapaa-aikavirasto puh. 08 – 769 3201

VASA KRIGSVETERANMUSEUM VAASAN SOTAVETERAANIMUSEO

Kyrkoesplanaden 22
Källarvåningen

Kirkkopuistikko 22
Kellarikerros

Öppet / avoinna: Sö/su kl./klo: 14:00–16:00

Grupper / ryhmät:
- enligt överenskommelse,
- sopimuksen mukaan.

tel. / puh. (06) 3129 894.

Sinunkin apuasi tarvitaan

Veteraanien henkisen perinnön siirtäminen tuleville sukupolville on meidän kaikkien yhteinen asiaamme.

Tätä työtä tukemaan tarvitaan myös sodan koettelemuksista kertovaa esineistöä.

Auta meitä kokoamaan Pietarsaaren kaupungin museon veteraanitilaan asuja, aseita, karttoja, kirjallisuutta, kirjeitä, valokuvia, kunniamerkkejä, lippuja, standeja, viirejä, puhdetöitä, sotilaspasseja jne. jotta veteraanitilalle asetetut toiveet toteutuvat.

Mukana hankkeessa ovat Sotainvalidit, Rintamamiehet, Sotaveteraanit, Sotilaspöytä, Reserviupseerit ja Reserviläiset.

Museo päivystää joka keskiviikko klo 14–17

Pietarsaaren kaupungin museo,
Isokatu 4, puhelin 06–785 1111

POHJANMAAN SOTAKORPOJEN VENÄJÄN KESÄMATKA VIIPURI-TAIPALE- VALKEASAARI-PIETARI

**Ajankohta ja matkan hinta 4.6.–8.6.2013
660–680 € (riippuu matkailijoiden määrästä)**

MATKAOHJELMA

1. päivä tiistai 4.6. (Pohjanmaa vt. 13–Lappeenranta–Saimaan kanavateily–Viipuri)

Bussimatkan aloitamme Pohjanmaalta jo maanantain puolella, josta ajamme Jyväskylän kautta Mikkeliin ja sieltä Lappeenrantaan. Lähtö on klo 8.00 Lappeenrannan satamasta laivalla Ms Carelialla Saimaalle, sieltä menemme Saimaan kanavaa pitkin Viipuriin. Saimaan kanavassa on 8 sulkuja ja kokonaispudotus Saimaalla Suomenlahdelle on 75 metriä. Viipuriin saavumme paikallista aikaa klo 14.30. Viipurissa teemme kaupunkierroksen ja käymme Viipurin kenttähautausmaalla. Yöpyminen Druzhba-hotellissa, jossa on illallinen. Halukkailla on mahdollisuus käydä omatoimisesti Viipurin Linnan museossa ja Pyöreässä Tornissa kahvilla.

2. päivä keskiviikko 5.6. (Viipuri–Sakkola–Pyhäjärvi–Metsäpirtti–Taipale)

Aamiaisen jälkeen lähtö VPL:n Pyhäjärvelle. Käymme ennen lähtöä Viipurin kauppahallissa ja torilla. Pyhäjärvelle saavumme Antti Musakan lomakylään klo 14.00, jossa on ruokailu ja huoneiden jako. Ruokailun jälkeen n. 16.00 lähtö Sakkolan kautta käynti Metsäpirtin Taipaleenjoen kenttähautausmaalla ja tutustuminen talvisodan 1939–40 Taipale / Terenttilän taistelupaikoille. Sakkolassa vaihdetaan linja-automme paikalliseen bussiin. Paluu myöhään illalla Musakan lomakylään Pyhäjärvelle, jossa on yöpyminen ja illallinen. Paikallinen bussi Sakkola–Taipale / Terenttilä–Sakkola on maksullinen.

3. päivä torstai 6.6. (Pyhäjärvi–Sakkola Kiviniemi–Rautu–Kivennapa–Terijoki–Valkeasaari)

Aamiaisen jälkeen lähtö Raudun kautta Kivennavalle, jossa käymme kirjailija Edith Södergrathin haudalla. Terijoelle saavuttua, käymme kirkonkylällä (viime sodissa säilyneet luterilainen ja ortodoksinen kirkko sekä rautatieasema) ja piipahdamme Repinskaja -hotellissa ruokailemassa, jonka jälkeen käymme Rajajoella ja Valkeasaarissa, jossa tutustumme jatkosodan v. 1944 taistelupaikoille. Yöpyminen hotelli Repinskajassa Suomenlahden rannalla, jossa ovat ruokailut päivällä ja illalla.

4. päivä perjantai 7.6. (Siestarjoki–Pietari–Kronstadt)

Aamiaisen jälkeen lähtö Pietariin, jossa on kaupunkierro ja käymme tutustumassa maailman 4. korkeimpaan kupolirakennukseen lisäksi kirkkoon sekä Vaskiratsastajaan Aleksanterin puistossa ja ihailemme Pietarin siltoja Nevajoen ympäristössä kanava- ja jokiristeilyllä. Pietarissa on ruokailu, jonka jälkeen ajamme Pietarhoviin, jossa tutustumme ulkona oleviin alapuistoon ja suihkulähteisiin. Paluu patotietä ja tunnelia pitkin Kronstadin kaupungin kautta Terijoelle hotellimme, jossa on illallinen.

5. päivä lauantai 8.6. (Terijoki–Kuolemajärvi–Summa–Viipuri–Nuijamaa–Lappeenranta–Pohjanmaa)

Aamiaisen jälkeen lähtö Kuolemajärven Summan kylän kautta Viipuriin, jossa käymme ruokailemassa aamun saapumista Venäjän ja Suomen tulleille. Venäjän ja suomen tullimuodollisuuksien jälkeen ajo Lappeenrannan kaupungin kautta kotiapäin Pohjanmaalle.

Matkan hintaan sisältyvät yllä olevan ohjelman mukaiset palvelut: kuljetus tasokkaalla bussilla, Saimaan kanavaristeily Lappeenranta–Viipuri, majoitus mainituissa hotelleissa kahden tai kolmen hengen huoneissa. Pyhäjärven lomakylässä yövyimme majoitus- keskuksessa, oppaan palvelut, mainitut ateriat sekä viisumi että P:ssä joki-/kanavaristeily ja käynnit lisäksi kirkossa ja Pietarhovichissa.

Matkalle tiedustelut ja ilmoittautumiset

joko pj **Aulikselle**, puh 040 504 6332 tai sihteeri **Tommille**, puh 050 500 2313 (iltaisin) tai tekstiviestinä tai sähköpostitse tommi.sinko@saunalahti.fi **25.4. mennessä.**

Saimaan kanava,
Mustolan sulku.

Taipaleenjoen
kenttähautausmaa.

Pietarhovin alapuisto
suihkulähteineen.

POHJANMAAN SOTAORVOT ry:n HALLITUS v. 2013

Puheenjohtaja
Aulis Karvonen, Harmaa-
kiventie 21, 69700 Veteli,
puh (06) 862 1231,
040-5046 332,
e-mail:
aulis.karvonen@veteli.fi

Jäsenet:
Mikko Himanka, Kirkko-
tie 11, 67700 Kokkola,
puh. (06) 831 2358,
040 837 6042,
e-mail:
mikko.himanka@anvianet.fi

Pentti Huotari, Suonperäntie
219, 85900 Reisjärvi, puh
(08) 776 223, 040 758 2281

Liisa Järvelä, Järveläntie
302, 69600 Kaustinen, puh
(06) 861 1448, 040 765 4446

Sirkka Keskitalo, Simukka-
lantie 1, 68300 Kälviä, puh
050 512 4324

Jaska Kojola, Porvarinmä-
entie 1, 68620 Pietarsaari,
puh. (06) 723 6811,
050 570 2609,
e-mail:
kojola.jaska@luukku.com

Ritva Laajala, Jyväskyläntie
652, 69980 Möttönen, puh
040 912 2903

Jouko Mäntylä, Mäntyläntie
3, 69300 Toholampi, puh.
06 885 179, 050 564 8197

Kalle Rautakoski, Rautakos-
kentie 150 A, 85150 Typpö,
puh. 08 461 831,
040 001 3501, e-mail:
kalle.rautakoski@omanetti.fi

Ossi Ruusila, Lussantie 9,
67400 Kokkola,
puh 050 412 5260,
e-mail:
ossi.ruusila@anvianet.fi

Lauri Siirtola, Hyyrynkujä 3,
62600 Lappajärvi,
puh. 050 410 3438
e-mail: lauris@jippii.fi

Erkki Simukka, Törmätie
19, 69100 Kannus,
puh (06) 871 076,
040 742 9935,
e-mail: erkki.simukka@kotinet.com

Tellervo Uusiaho, Tofferin-
tie 46, 69570 Karvonen,
puh (06) 863 8208,
050 4385 333

Sihteeri
Tommi Sinko, Puusaarentie
10, 68150 Hillilä,
puh 050 500 2313,
e-mail:
tommi.sinko@saunalahti.fi

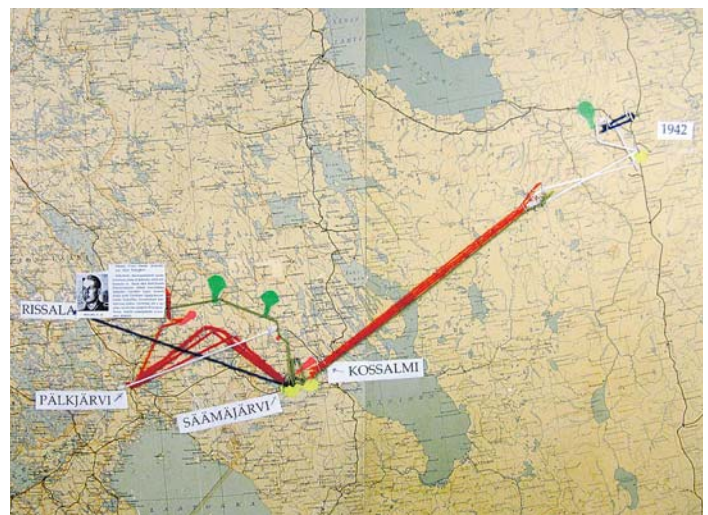
Pohjanmaan Maanpuolustus- kilta kertoo kaukopartioista

Killan ylläpitämän Vaasan Sotaveteraanimuseon vuoden 2013 vaihtuva-alainen erikoisnäyttely käsittelee viime sotiemme aikaisista kaukopartiotoimintaa. Näyttelyssä on esillä kaukopartiomiesten toimintaan liittyvää kuvamateriaalia ja esineistöä (mm. Sotamuseon kokoelmista lainaksi saatu kyynelradio). Useista merkittävimmistä kaukopartioretkistä on seikkaperäiset karttoihin perustuvat kuvaukset.

Sotaveteraanimuseo on huhti-toukokuussa avoinna sunnuntaisin klo 14–16. Ryhmille museota voidaan esitellä myös erikseen sovitessa.

Kaukopartiomiehet pitivät yhteyttä omiin joukkoihin kyynelradiolla.

Partio Suokkaan partioretki syväälle Itä-Karjalaan Arkangelin radalle (250 km rintamalinjoista) v. 1942.

Kenttähartaus.

Valmistautuminen hiihtomarssille.

Hiihtomarssilla.

Talvisodan muistohiihto yhdennettätoista kertaa

"Nevan reunalla on hiljaista. Itätaivas alkaa vaalea maaliskuisessa 27 asteen pakasessa. Pohjoisvinkka käy luihin ja ytimiin" Teksti voisi olla suoraan 73 vuoden takaa Talvisodan päätöspäivältä, mutta tällä kertaa se tarkoittaa lauantaiaamua 9.3. Ristinevan reunalla Kälviän Hillin kylässä. Alkamassa on yhdestoista Talvisodan muistohiihto.

Jo perinteiseksi muodostunut Kälviän Reserviläisten ja MPK:n organisoima hiihtotapahtuma veti jälleen monikymmenpäisen hiihtäjajoukon Kälviälle hiihtämään ja kunnioittamaan Talvisodan veteraanien työtä. Liekö kylmä aamu pelottanut, mutta luvattoman moni ilmoittautunut jäi tällä kertaa pois. Hiihto saatiin kuitenkin vietyä läpi loistavissa olosuhteissa, sillä hiihdon alkamisaikana pakkasen oli enää reilut kymmenen astetta laskien vielä siitäkin. koko päivän kestänyt auringonpaiste kruunasi päivän lopullisesti.

Muistorikas päivä alkoi aamukahvin jälkeen Maavoimien "päämajakaupungista" saapuneen kenttärovasti Vesa Aurenin kertomuksilla rauhanturvatyöstä. Aurenin traagiset ja välillä jopa humoristiset kokemukset saivat kuuntelijat seuraamaan vajaan tunnin esitystä herkeämättä. Auren kertoi

vierailleensa Pohjanmaalla varsin harvoin ja oli mielissään pastori Pasi Palmun kutsusta saapua juhlistamaan muistohiihtoa. Auren olisi osallistunut myös hiihtäjänä mielellään tapahtumaan, mutta vajaan viikon takainen Pirkkanhiihto (90 km) painoi vielä jaloissa. Ennen hiihtoa järjestetty kenttähartaus lipunnostoi Aurenin johdolla toi tilaisuuteen vielä juhluvuuksi. Kenttähartauksen osallistui myös alueella teltassa majoittunut Terho Tattarin johtama naisten talvitovimintakurssi.

Hiihto suoritettiin jälleen perinteitä kunnioittaen armeijan suksilla ja lumipuvussa. Varusteista täytyy antaa suuri kiitos Kokkolan

MPK:n toimistolle ja armeijan eri yksiköille, sillä homma pelasi jälleen loistavasti. Varusteita saatiin sekä Kauhavalta, Kokkolasta että Vattajalta. Vääpeli Juha Möttönen teki suuren työn porukan varustamisessa ja huoltamisessa.

Jokavuotinen latumestari Matti Saari oli tällä kertaa suunnitellut uudet reitit (11 km, 15 km ja 25 km) Moni osanottaja oli eri mieltä Matin "kilometreistä" Olivat kuulemma liian pitkiä. Liekö kunnan heikkoutta. Reitti oli kuitenkin erinomainen ja ladut loistavassa kunnossa. Matkan loppupuolella hiihtäjät paistoivat myös makaraa Ristilammen laavulla. Hiihdon jälkeen osanot-

tajat saivat kunnan kenttäkeittiöllä tehtyä hernerokkaa. Michelinkokki Teemu Styrmanin mukaan salaisuus oli meiramissa. Saunominen Palon pirtin saunassa kruunasi lopullisesti erinomaisen päivän.

Tämänvuotiset osallistujat lupasivat lähes poikkeuksetta tulla ensi vuonna takaisin. Vatkan Matti ainakin lupasi tämänvuotiseen tapaansa tuplata ensi vuonna veteläisten määrän. Saas nähdä. Tavataan taas ensi vuonna Talvisodan muistohiihdon merkeissä

Sakari Hannula

Talvisodan muistohiihdon johtaja

Kuvat **Jani Pikkarainen**

Maavoimien kenttärovasti Vesa Auren pitää kenttähartautta.

Infanterigruppen.

RANNIKKOMYRSKY 2012 INFANTERIGRUPPS STRID

2012 års "Rannikkomyrsky" gick av stapeln en helg i augusti med härligt väder och taggade deltagare. Till det här året hade vi fått förstärkning från ett vänligt sinnat land i väster i form av Gotlänningen Bengt. Det som var speciellt med Bengt, var att han som icke finsk medborgare, deltog i en fredstida stridsövning och då som stridande soldat. Det normala med utländska militära besök är att besökaren är i rollen som observatör.

Näja, åter till den härliga övningen. I sedvanlig ordning fick vi kvittera ut våra kära flickvänner, den lite yngre modellen, med tillbehör. Mörkersikte och kommunikationsutrustning samt TASI hör till standarutrustningen under den här övningen. Efter säkerhetsgenomgång och utrustningscheck så körde vi i gång.

Infanterigruppen hade tilldelats en korsning som vi skulle försvara, samt ett område där vi trodde att fienden hade bivackerat. Vi blev indelade i tremannagrupper för att idka spaning och försvar. Svensken hamnade i min grupp och vi skulle spana efter fiendens bivack

saamt vaktposter. Vi startade medan det ännu var lite ljus men ju närmare vi kom "fiendens" område desto mörkare blev det och skogen

tätade. Vi sökte av området systematiskt söderut och medan vi gjorde det hörde vi att vår egen försvarsställning hade påhälsning. Efter några

timmars sökande tog vi en kortare paus och under pausen kom tre personer gående förbi oss. Efter några tiotals meter vände de om och kom

emot oss. Eftersom detta var under säkerhetsavståndet blev det ingen skottväxling. Vi gjorde dock en gentlemannaöverenskommelse

och gick åt varsitt håll.

Tillbaka vid vår bivack fick vi något som är väldigt sällsynt under MYRSKY, nämligen sömn. Efter frukost blev det genomgång av nattens spaningsresultat, samt infon att fienden kommer att anfalla först.

Eftersom vi inte visste vilken tidpunkt anfalllet skulle ske, skickade gruppchefen ut en lyssnarpost. Vi andra ordnade försvarslinjen så gott vi kunde. Nu var det bara att vänta på något från lyssnarposten.

– De samlas, nu är de på väg! Vår vänstra flanks vaktpost ser dem komma... de kommer att försöka i mitten på vår försvarslinje! Där gick de på vår larmlina, nu gäller det! "Flickvännerna" i vår försvarslinje sjunger fint och fienden försöker dra sig mot vår högra flank. Vi har också en stark höger flank, som genom nedhållande eld gör att vår vänstra flank och mitt kan göra ett anfall i sidan på fienden. Efter bataljen har vi genomgång och funderar på vad som gick bra och vad som inte gick så bra.

Nu var det vår tur att anfalla. Gruppchefen förklarade taktiken för anfalllet, det blir

Ready to rock!

en kniptångsmanöver, och vi laddar och tankar vätska och sticker i väg direkt. Sagt och gjort, in med lite vätska, mera ammunition och i väg.

Under uppmarschen hade vi lite problem med kommunikationen mellan grupperna och därför kom vänstra gruppen lite på efterkälken.

Högra gruppen lyckades perfekt att komma förbi deras vaktposter och kunde påbörja anfall ett snett bakom deras försvarslinje. Deras anfall gick över förväntan, nästan för bra, eftersom de tänkte springa över vår vänstra grupp. Genomgång av anfall. Hmm näjaa så där!

Fiendens sista anfall! Vad ska de nu hita på? Vi hör en lastbil som kör runt, är det en undanmanöver eller vad håller de på med? F-n de anfaller oss i ryggen! Jaha blir att svänga 180°, men var är vår försvarslinje och vart försvann vår chef? Då är det svensken och jag som eldar på! Eldstrider överallt och det verkar som om vi har lite kaos i vårt försvar. Ropar åt svensken att vi anfaller och behöver eldunderstöd. Svensken eldar på medan jag rusar över vägen, pang, och där stupade en fiende.

Pang! Där stupade jag. Det slutade ju inte så bra, blir att samlas med de andra "stupade". Det blir en närstrid där försvarare och anfaller slåss nästan sida vid sida.

Som en extra krydda har kursledaren ett uppdrag åt oss före vårt sista anfall. Vi ska genomsöka åsen för att kolla om det finns obehöriga personer där.

Där på åsen möter vi fienden. Order ges och rökgranater kastas. Båda försöker flankera varandra. Striden blåses av och vi går igenom vad som hände. Här lärde man sig än en gång något nytt.

Nu har vi vårt sista anfall. Vi inväntar mörkret, mörkret är nämligen vår bästa vän. Förflyttning till uppsamlings-

Lugnet före stormen..

Marcus skyddar sin egen evakuering.

sområdet sker med lastbil.

Vi börjar anmarschen mot fiendens bivack och plötsligt gick någon av oss på deras lamm. Nu blev det bråttom, upp på åsen med en väldig fart och ställa oss på anfallslinje. Full fart ner för åsen, men nu har fienden flyttat sin försvarslinje till andra sidan vägen och grävt ner sig.

När vi nu stred i mörkret märkte vi hur bra det var

Kamraten lämnas inte!

The Swedel

det. Hoppas vi alla ses på nytt i höst och även nya deltagare är varmt

välkomna.

Nicklas Gustafsson

On asioita, joita meiltä ei voi viedä...

Ihmismieleen voidaan vaikuttaa jo pariviikkoisella psykologisella käsittelyllä. Esimerkiksi sodan aikana käsittelyä käyttivät monien maiden armeijoiden ammattilaiset kuultellessaan korkeaa-arvoisia sotavankejaan. Ilmeisesti jotkut äärikommunistiset maat käyttävät suurmaidena ohella edelleen voimakkaita henkisiä keinoja esim. vakoilijoiksi epäiltyjä kuultellessaan.

Meitä suomalaisia ajatellen ei EU, istuva presidentti, eduskunta tai hallitus, ei mikään tahon voi muuttaa maanpuolustushenkilöiden kansalaisten ajatuksia ja mielipiteitä.

Monien mielestä järjestömin päätös, joka saatiin aikaiseksi kovan painostuksen jälkeen, oli jv-miinakielto! Painostus oli voimakasta istuvasta presidentistä joidenkin maiden päätöksestä ja oman maan maanpuolustusvastaisen väen ja muka "eettisten" arvojen puolesta. Toivotettiin, että maailmassa on toistasataa miljoonaa miinaa kätettyinä ja valtava määrä ihmisiä on menettänyt joko toisen tai molemmat jalkansa!

Siinä he olivat täysin oikeassa. He todistivat, kuinka tehokas este miinoitus on tositilanteessa. Se on ensinnäkin tavattoman halpa, estearvo on suuri, tekee vihollisen elävän voiman liikkuvuuden araksi, hidastaa ja estää, kunnes raivaus on suoritettu joko koneellisesti tai elävän voiman taholta.

Miinoituksella voidaan suojella erilaisia kohteita, takaa-ajettua osasto saa etumatkaa asettaessaan jv-miinoja sopiviin kohteisiin. Esimerkiksi ladulle asetettuja miinoja pakottavat takaa-ajavan vihollisen avaamaan uuden ladun. Väijytyksessä miinoitettaessa sopivasti, kaatuvat ja haavoittuvat viholliset oman tulenavauksen vuoksi rynnätessään omilta jäljiltä maaston suojaan.

Miinoituksella voidaan varmistaa vaikeasti puolustettavia maastokohtia, joita ei oma vahvuus riitä valvomaan. Myös valemiinoituksella on vihollista hidastava vaikutus.

Olen saanut suorittaa myös Pioneerikoulun, olen koulutanut yli neljän vuoden ajan RV:L:n varusmiehiä, pitänyt monien monia harjoituksia kantahenkilöstölle. Osaisin "nostaa ilmaan" kokonaisen pienen kaupungin, jos minulla olisi käytössä joukkueen verran sissipioneereja ja tarvittava määrä räjähteitä ja syytysvälineitä. Tosin pirullisten paakujen sijoittaminen ja syytysjärjestelmien rakentaminen vaatisi aikaa noin kuukauden. Silloin kun olimme "järjissämme" ja meille annettiin em. koulutusta, oli käytössä pel-

kästään keltaiseksi maalatut harjoitusvälineet ja heikosti "tussahtavat" nallit. Sähkönallitkin olivat vaarattomia harjoitusvälineitä.

Harjoitus ei päättynyt ennen kuin jokainen harjoitusväline, miina ja muut tarvikkeet olivat löytyneet. Materiaali säilytettiin lukituissa tiloissa.

Ns. kova materiaali oli säilytettynä varikoiden varmoissa tiloissa ja hyvin vartioituna. Ei ollut ja ole Suomen syy, että ns. sissijärjestöt ja taistelevat osapuolet ovat kylväneet jv- ja muita miinoja ja ansoja laajoille alueille.

Suomen joutuessa luovuttamaan maa-alueita rauhanneon yhteydessä NL:lle, luovutettiin myös miinakartat. Ellei sodan voittaja ole purkanut miinoitteita, emme ole vastuussa. Kaikista isoista miinoiteista laadittiin sotien aikana kartat.

Kaukopartiomiesten ja muiden partioiden jokselle jättäneitä miinoja on tietenkin vielä olemassa, osa laukesi takaa-ajoukon tiedustelijoiden onnettomuudeksi.

Samoin on Lapissa joitakin saksalaisten rakentamia piirullisia ansoja. He saattoivat ansoittaa esimerkiksi kaatuneita, omiaan ja suomalaisia. On normaalia, että ansoitettiin rakennuksia, esineitä, hylättyjä aseita, kaikkea mahdollista. Esimerkiksi panssarimiinan alla saattoi olla toinen ylemmän ankkuroitu miina, joka lojahi päällimmäistä liikuttettaessa.

Sodanvastustajat. Sellainen olen itekin, mutta en ole oman maan maanpuolustuksen vastustaja. Sanovat, että on hirvää rakentaa moisia ihmisiä silpovia hirvityksiä!

Tottakai on hirveää, kun ihmisiä kuolee sodan moninaisissa tapahtumissa. Siksi valtionjohtajien on pyrittävä edistämään kaikin tavoin rauhaa ja ymmärrystä. Sotahan on epäonnistuneen diplomatian jatke.

Jos ketkä, niin sotiemme veteraanit ovat sodan, mutta eivät maanpuolustuksen vastaisia.

Nyt on Suomessa toinen presidentti, sotilasarvoltaan kapteeni. Olisiko mahdollista, että hän alkaisi ajaa miinakiellon poistamista? Eihän yksikään suurmaa ole yhtynyt mainittuun kieltoon. Miksi meidän suomalaisten piti mennä heikentämään puolustustamme? Jv-miinat ovat todella halpoja ja tehokas osa puolustusjärjestelmää.

Jv-miinat takaisin ja vielä tämän vuoden aikana!

Ilmari Matinniemi
sissipioneerin evp.
Kiuruvesi

Huomionosoituksia

Sinisiä ristejä Keski-Pohjanmaalle

Matti Ranta vastaanotti Reservi Upseeriliiton hopeisen ansiomitalin Pietarsaaren Reserviupseerikerhon kevätkokouksessa 12.3.

Keski-Pohjanmaan reserviupseeri- ja reserviläispiiri kokoontuivat syyskokoukseen Nivalaan 8.11. Reserviupseeri- ja reserviläispiirin puheenjohtajana v. 2013 jatkaa Kari Autio ja vastaavasti reserviläispuolella Rauno Hauta-aho. Samana iltana kokoon- tui myös Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien piiri, joka valitsi puheenjohtajaksi toiselle kaudelle Kimmo Tastulan.

Tilaisuudessa huomioitiin Vapaussodan perinneliiton Sinisellä ristillä seuraavat henkilöt: evltn evp Esko Hirviniemi, maj res Antti Roiko-Jokela, vääp res Lauri Appelgren ja kers res Veikko Kivinen. Sininen risti myönnetään osallistumisesta Vapaussodan perinneliiton toimintaan ja vapaaehtoisesta maanpuolustustyöstä, joka on tapahtunut vapaussoturi- hengessä. Ansioristit luovutti perinneliiton edustaja Seppo Yli-Norppa.

Kimmo Tastula

Tilaisuudessa huomioitiin Vapaussodan perinneliiton Sinisellä ristillä seuraavat henkilöt: evltn evp Esko Hirviniemi (oik), maj res Antti Roiko-Jokela, vääp res Lauri Appelgren ja kers res Veikko Kivinen. Kuva Eero Muhonen.

Kunniakatanana.

Pohjanmaan Koulutus- ja tukiyksikkö huomioi toimijoitaan

Vuoden 2012 päätöstilaisuudessa Pohjanmaan KOTU huomioi pitkäaikaisia aktiivitoimijoitaan.

Vuoden 2012 Kouluttajaksi valittiin Sami Arpiainen ja hänelle luovutettiin Kouluttajan puukko.

Hannu Maunula vastaanotti Kunniakatanan Pohjanmaan komppanian miehiltä ja Jarmo Markkula huomioitiin MPK:n Rautaisella ansiomitalilla.

Maanpuolustusmitali kulta- soljella luovutettiin-

seuraaville: Juha Pitkänen, Jonas Fagerlund, Aki Yli-Korpela, Maanpuolustusmitalin hopeisella soljella saivat: Carl-Magnus Persson ja Pasi Yli-Korpela.

Huomioituista Jonas Fagerlund ja Aki Yli-Korpela

sekä Carl-Magnus Persson ideoivat, suunnittelivat sekä pitivät omat kurssinsa vuonna 2012.

Kuva ja teksti: Juha Ala-aho

Kun puhe loppuu lyhyeen ...

Vietimme joulukuun loppupuolella Pohjanmaan KOTU -yksikön kuluneen kauden päätöstilaisuutta, jossa kävimme läpi toimintavuoden koulutuspalautteita ja loimme suuntaviivoja seuraavalle kaudelle.

Ennen tilaisuuden päätyä sain käskyn siirtyä kateederilta istumaan kuulijoiden joukkoon eturiviin. Kävi mielessä, että olikohan Pohjanmaan komppanian "merijalkaväkiosaston kavereilta" jäänyt jotain hampaankoloon kuluneita vuosilta.

Hämmennys vain kasvoi, kun Carl-Magnus Persson kaivoi pitkulaisesta pussista

esineen ja käski avata sen.

Väki olikin hankkinut muistolahjaksi hienon japanilaisen miekan eli katanan! Ryhdistyin ja aloitin kiitospuheen sanoen "Miekkä ei ollut samuraille pelkkä teräase vaan se oli hänen koko sydämensä". Loput sanat juutuivat kurkkuuni ja ainut minkä sain liikutukseltani vaivoin sanottua oli "Kiitos".

Vielä kerran ikimuistoisesta lahjasta Teitä "kirjallisesti" kiittäen – Tack för Er Grabbar! Entinen päällikkönne Hannu Maunula.

Kuva ja teksti: Hannu Maunula

Kuvassa vasemmalta: J. Markkula, J. Pitkänen, J. Fagerlund, C. Persson, A. Yli-Korpela, P. Yli-Korpela, S. Arpiainen, edessä Hannu Maunula.

Kainuun Prikaatin osallistuu Sotiemme veteraanit -keräykseen keväällä 2013

"Sotiemme Veteraanit 2013 -keräys" on Sotainvalidien Veljesliiton, Suomen Sotaveteraaniliiton, Rintamaveteraaniliiton ja Kaatuneitten Omaisten Liiton perustaman Veteraanivastuu ry:n hallinnoima keräys, joka käsittää kevään ja syksyn keräykset.

Keräyksillä tuetaan kaikkien pienituloisimpia veteraaneja, heidän puolisoitaan ja leskiään sekä sotaleskiä järjestöpohjasta riippumatta.

Keräystuki kevään 2013 Sotiemme veteraanit -keräykselle annetaan 1.3. – 31.5.2013. Keräyksen toteuttaa 1/2013 saapumiserän varusmiehet johtajineen.

Kainuun Prikaati tukee Sotiemme veteraanit 2013 -keräystä antamalla keräystukea edellisten vuosien tapaan.

Perusyksiköt nimeävät yhden henkilökuntaan kuuluvan keräysten vastuuhenkilöksi.

Joukkoa johti Miir Peltomaa.

Raimo Risikko ja Matti Ranta "varustivat" kerääjät tehtäviinsä.

Ryhmä KaiPr käskynjaolla. Kuvat Pietarsaaren reserviupseerikerhon kuva-arkisto.

Sotaveteraani Yrjö Savola (90v.) ja vaasalaiset KaiPr:n varusmiehet.

Ryhmä "Nylands Prigad" valmiina keräykseen Pietarsaassa.

Yrjö Savola myös kertoi nuorille varusmiehille sotakokemuksistaan Rukajärven kenttävartioissa. rl

Jääkärit Klemets, Stenbacka ja Ström Suomen Vapaudenpatsaan edustalla.

Jääkärit valmiina keräykseen! Dragsvikissa palvelevista vaasalaisista koostuva keräysjoukkue Vaasan Sotilaskodissa lähti iloisin mielin tekemään tulosta Kunniakansalaistemme hyväksi.

Sotainvalidien ja sotaveteraanien tervehdyksen keräykseen lähteille Uudenmaan Prikaatin varusmiehille toi sotainvalidi Krister Holmlund (90 v), kertoen omasta vakavasta haavoittumisestaan Karjalan Kannaksella toukokuussa 1944. RL

Keski-Pohjanmaan
Reserviläispiiri ry:n,
Reserviupseeriipiiri ry:n ja
Maanpuolustajien Piiri ry:n
sääntömääräinen

KEVÄTKOKOUS

to 18.4. 2013 klo 18.00
Kokkola, Osuuskauppa KPO
Prismantie 1

Tervetuloa!

Hallitukset

Haapajärven-Reisjärven
Reserviläiset ry:n

KEVÄTKOKOUS pidetään Haapajärven
lämpölaitoksella pe 5.4.2013.

Johtokunta kokoontuu 18.30.

Yleinen kokous 19.00.

Laitoksen esittely ja kahvitarjoilu.
Tervetuloa.

Sievin Reserviläiset ry:n
KEVÄTKOKOUS

To 25.04.2013 klo 19:00
Säästöpankin kokoushuoneessa.

Esillä sääntömääräiset asiat.
Kaikki jäsenet tervetuloa! Kahvitarjoilu.
Johtokunta

Kalajoen Reserviupseerit ry.
Kalajoen Reserviläiset ry.

Sääntömääräiset **KEVÄTKOKOUKSET**
pidetään to 4.4.2013 klo 19.00 alkaen
Vääräjoen Elämystilalla,
Matkusnevantie 345, Rautio.

Ajo-ohje: Raution Pölyn koulun kohdalla
4km opasteiden mukaan.

Esillä sääntömääräiset kevätkokousasiat.
Aluksi kahvi ja esittely.
Kokouksien jälkeen savusauna ja
lämmän kylpytynnyri.
Tervetuloa!

Hallitukset

Pietarsaaren Reserviläiset ry. järjesti 15.12 2012 Pietarsaaren kävelykadulla Joulutulet-tapahtuman

Tapahtuman tarkoitus tällä kertaa oli jakaa tietoutta reserviläistoiminnasta ja antamisen ilosta. Tarjosimme kaikille aikaan sopien glögiä ja piparkakkuja reserviläistoimintaa unohtamatta.

Erityisesti allekirjoittaneen silmään pisti henkilö-

kuntamme innokas toiminta kentällä, todella esimerkillistä osallistumista tapahtumaan. Kaikki onnistuu vain joukkuehengen ollessa kohdallaan.

Tietoutta ja glögiä saatiin jaettua kiitettävissä määrin, mutta kaiken jakamisen ilon

keskellä saimme jakaa myös jotain ainutlaatuista.

Kojumme eteen asteli keppeineen vanha herra, vaatimaton ja hiljainen sotiemme veteraani, joka kertoi ajastaan sotasaaralassa haavoittumisen jälkeen. Pisti hiljaiseksi tällaisen 190 sent-

tien "klopin". Kertomuksia erittäin mielenkiinnolla kuunneltuamme hän kiitti meidän tärkeästä työstä ja poistui asiolleen ja sanoi hei. Me siinä paikalla olleet sanoimme vain heit, vaikka Hänelle kuuluu KIITOS!!

Jakobstadsnejdens Reservister rf. anordnade Julelds-evenemanget på Gågatan i Jakobsta

Evenemangets ide var denna gång att sprida information och kännedom om reservistverksamheten samt om glädjen att ge. Vi bjöd alla på glögg och pepparkakor som passar i juletider utan att förglömma själva verksamheten.

Speciellt lade undertecknad märke till vår personals

ivriga funktion på fältet, verkligen föredömligt deltagande i evenemanget. Allt lyckas om bara lag andan är i skick.

Information om verksamheten samt glögg delades ut i berömliga mängder, och plötsligt fick vi förmånen att dela nåt unikt. En äldre herre-

man med käpp kom fram till vår infopunkt, en anspråkslös krigsveteran som sen berättade om tiden på krigssjukhuset efter att han sårats. Det förstummade totalt "pojkskärn" på 190 centimeter. Vi hörde uppmärksamt på hans berättelser varefter han tackade för vårt viktiga arbete

och gick iväg på sina ärenden med ett Hej. Vi som var på plats sa bara Hej tillbaka fastän Han egentligen skulle förtjäna ett stort TACK!!

Text och bild
Jani Sepponen

**AINA KAIKKI
TOSI HALVALLA!**

Halpa-Halli!
AINA KAIKKI TOSI HALVALLA

ANVIA

ahlsell
ahlsell oy
www.ahlsell.fi

Suomussalmen maisemiin ja marssimaan Raatteelle!

Perinteinen Raatteen marssi 25.5.2013 Suomussalmen sotahistoriallisissa maisemissa

Kälviän reserviläiset ry on osallistunut Raatteen marsseille jo useampana perättäisenä keväänä, ja me Keski-Pohjanmaan "hurjat" olemme lähdössä valloittamaan tänäkin vuonna Raateentien haasteita. Mukaan tarvitsemme lisäjoukkoja koko Keski-Pohjanmaan alueelta, ja miksei kauempaakin.

Raatteen marssi ja hölkkä järjestetään tänä vuonna 15. kerran. Tapahtuma sopii

kaiken ikäisille, vauvasta vaariin, sukupuoleen katsomatta. Marssin ajatuksena on kunnioittaa veteraanien työtä ja uhrauksia maamme itsenäisyyden säilyttämiseksi. Marssin pituus on 18 km, ja sen voi suorittaa juosten, hölkkäen, kävellen, pyöräillen tai "moottorimarssina" bussin ikkunasta seuraten toisten hikoilua. "Kaveria ei jätetä", niin kuin sanonta kuuluu.

Keskipojalaiset marsijat lähtevät linja-autolla matkaan aikaisin lauantiaamuna Kälviältä. Reissun aikana on tarjolla muutakin kuin liikuntaa ja raikasta ilmaa. Osallistujat saavat tuhdin pläjäyksen historian siipien havinaa, ja pääsevät paikallisten oppaiden mukana tutustumaan historiaan ja nähtävyyksiin. Yöpyminen tapahtuu Suomussalmella

Scandicin Kiannon Kuohut-hotellissa.

Marssimaksu 10 € peritään MPK:n kurssimaksuna. Myöhäisilmoittautuneet maksavat 15 € suoraan tapahtumapaikalla. Matkan muut kustannukset n. 100 € (linja-automatka, majoitus ja muu ohjelma) tarkentuvat lähempänä matka-ajankohtaa, ja maksetaan matkan aikana.

Lisätietoa Raatteen mars-

sista löytyy sivulta www.raatteenmarssi.fi. Kurssimatkaan voi tutustua tarkemmin MPK:n Keski-Pohjanmaan KOTU-yksikön koulutuskalenterissa osoitteessa www.mpk.fi -> Raatteen marssi. Ilmoittautuminen 12.5.2013 asti 10 €:n hintaan koulutuskalenterin kautta tai ottamalla yhteyttä MPK:n piiritoimistoon p. 0400 395 909, sähköpostit-

se keski-pohjanmaa@mpk.fi. Ilmoittautumispäivän jälkeen vain piiritoimistoon. Lisätietoa saa soittamalla kurssinjohtaja Simo Säipälle p. 050 327 3013 tai Eero Muhoselle p. 0400 681 236.

Simo Säippä ja Eero Muhonen

Salpavaellus jaksaa vetää Yhteistä laatuaikaa lapsille ja aikuisille

Jo 20. kerran järjestettävän Salpavaelluksen reittiutuus, Laatuakaa linjalla – nuorten ja lasten Salpavaellus, on nerokas. Se antaa vaelluskonkareille ja muille Suomen lähihistoriasta kiinnostuneille mahdollisuuden siirtää tietonsa ja kokemuksensa suoraan maastossa uudelle sukupolvelle, perinnöksi tulevaisuuteen.

Laatuakaa linjalla –reitille voivat lähteä matkaan lapset, lapsenlapset, kummilapset, ketkä tahansa nuoret, turvallisesti luottoaikuisensa kanssa. Oppaiden kertomia asioita voidaan kerrata aikuis-

sen avulla vielä kauan kotona reissun jälkeen ja yhdessä koettu laatuakaa vain jatkuu ja jatkuu. Tavoitteena on saada nuoret ymmärtämään, että kaikki hyvä Suomessa ei olekaan itsestään selvyyttä.

Juhlavaellus samotaan viikko jälkeen juhannuksen, keskuspaikkana on Miehikkälän Salpalinjan-museo.

Lisäksi reittivaihtoehtoina Salpavaelluksella ovat Luumäen linnoitteet -reitti, kahden yön yli kestävä Eteläisen rantamaan reitti ja muutaman vuoden tauon jälkeen polku-pyöräreitti. Kaksi viimeistä pyörivät Virolahden ja Mie-

hikkälän maisemissa kuten laatuakareittikin. Tarkat reittikuvaukset ja lisätiedot löytyvät netistä salpavaellus.net –sivustolta.

Kolkkaus, kosteus ja pimeys ovat Salpalinjan teräsbetonikorsujen luonnollinen olotila. Edes ahtaus, hyttys, sammakot ja kenties vesi korsujen lattialla eivät ole pelästyttäneet Suomen itärajan linnoitukseen tutustujia Salpavaelluksilla.

Salpavaellus-oppaalle korsun sisällä kohdattu hetkellinen kurjuus on voima, jolla ryhmän sokki käännetään kiehtovaksi historiaelä-

mykseksi. Oppaan tarvitsee vain näyttää ja kertoa, miksi, ketkä, miten ja mitä itärajalamme viime sotien aikana rakennettiin. Loppu vie mennessään; Suomen menestykselle löytyy selitys. Näistä peruselementeistä syntyi Salpavaellus.

Vuonna 1994 ensimmäisen kerran järjestetyn Salpavaelluksen tuli jäädä silloin myös viimeiseksi. Yleisö on ollut toista mieltä. Luumäen, Miehikkälän ja Virolahden reserviläisjärjestöt ovat puolustusvoimien tuella loihittaneet korsut ja kuopat vuodesta toiseen kertomaan

tarinaansa. Loppua ei näy.

20. Salpavaellus päättyy sunnuntaina 30.6. klo 13 alkaen maanpuolustusjuhlaan. Tapahtuman suojelijana on Puolustusvoimain komentaja, kenraali **Ari Puheloinen**. **Lisätietoja:** Terho Ahonen, terho.ahonen@haminetti.net Salpavaelluksen tiedottaja 040 504 0293

Vaelluksen johtaja Risto Sivula, Lappeenranta 935 49730 Muurikkala, puh. 044-0804 616, risto.sivula@pp.inet.fi

Reittipäälliköiden yhteystiedot löytyvät reittikuvauksista: www.salpavaellus.net,

20. SALPAVAELLUS
28.-30.6.2013

www.salpavaellus.net

<http://salpalinjansalat.blogspot.com>

linkit reittikuvauksiin:

http://www.salpakeskus.fi/Reittikuvaukset_pp-reitti_2013.doc

http://www.salpakeskus.fi/Reittikuvaukset-etelainen-reitti_2013.doc

http://www.salpakeskus.fi/Luuman-linnoitteet-reittiselostus_2013.doc

<http://salpalinjansalat.blogspot.fi/2012/12/salpavaellus-laatuakaa-linjalla.html>

Länsi-Suomen maanpuolustuspiiri
Keski-Pohjanmaan koulutus- ja tukiyksikkö
Kokkola
28.2.2013

RESERVILÄINEN, HALUATKO KEHITTÄÄ SOTILAALLISIA TAITOJASI?

Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) Keski-Pohjanmaan koulutus- ja tukiyksikkö järjestää useita sotilaallisia valmiuksia palvelevia kursseja, jotka on suunnattu sodan ajan joukkoihin sijoitetuille ja sijoituskelpoisille reserviläisille. Pääosasta koulutustapahtumista saa rinnasteisia kertausharjoitusvuorokausia, jotka osaltaan vaikuttavat reserviläisten ylennyksiin ja sodan ajan sijoituksiin.

Avoimia sotilaallisia valmiuksia palvelevia koulutuksia, joista saa rinnasteisia kertausharjoitusvuorokausia, ovat seuraavat koulutustapahtumat.

Talvisodan muistotilaisuus	9.3.	Kälviä
Perustamistilaisuus / PAUHA 2013	12.-14.4.	Lohtaja
Ase- ja ampuamakoulutus	20.4.	Lestijärvi
Reserviläispäivä	21.4.	Haapajärvi
Pataljoonan tiedustelu	27.4.	Kokkola
Ase- ja ampuamakoulutus Karin Panos	28.4.	Haapajärvi
Palvelusaseammunnat	5.5.-1.9.	Haapajärvi
Sotilastaitokilpailu	4.5.	Kokkola
Risnevan Rääkki	11.5.	Kälviä
Kustinfanterikurs	25.-26.5.	Oja
Reserviläisammunnat	1.6.	Pyhäjärvi
Sovellettu kohteensuojauus / VARIKKO 2013	15.-16.6.	Kokkola
Ikuusastotilaisuus / VARIKKO 2013	15.-16.6.	Kokkola
Talousryhmän taistelu / VARIKKO 2013	15.-16.6.	Kokkola
FINNSNIPER 2013	5.-7.7.	Lohtaja
Perinneaseammunnat	11.7.	Pyhäjärvi
Haanen Jotos	2.-4.8.	Perho
Jalkaväkijoukkueen taistelu / RANNIKKOMYRSKY 2013	9.-11.8.	Lohtaja
Infanterigruppstrid / RANNIKKOMYRSKY 2013	9.-11.8.	Lohtaja
Kenttämunaus taistelussa / RANNIKKOMYRSKY 2013	10.-11.8.	Lohtaja
Jepen Pytty -ampumakoulutus	11.8.	Haapajärvi
Taistelijan testiammunnat	31.8.	Veteli
ICCS, voimankäyttö / VUORI 2013	21.9.	Haapajärvi
Tukitoiminta / VUORI 2013	21.-23.9.	Haapajärvi
Pimeätoimintakurssi	5.-6.10.	Lohtaja
Reserviläisjohtaja 1	1.10.-30.11.	Kokkola
Tiedustelu-upseerin toiminnan perusteet	22.11.	Kokkola

Tarkemmat tiedot oheisista koulutustapahtumista ja muista sotilaallisista valmiuksista palvelevista kursseista löytyy MPK:n kotisivujen koulutuskalenterista www.mpk.fi/koulutuskalenteri

Pohjanmaan Koulutus- ja tukiyksikkö on järjestelyvuorossa PAUHA 2013:n osalta. Pohjanmaan kurssija harjoituksessa ovat Eloonjäämiskoulutus 1 ja Tarkka-ammunta 6 sekä TTEA eli Taistelulentä taktinen ensiapu. Kuvaaja Hannu Maunula.

Maanantain perinneaseammunnat alkavat Vaasassa 8.4. Kuva: Juha Ala-aho.

Piiripäällikkö ja yksikön päällikkö Jukka Torppa
Koulutus- ja tukiyksikön päällikkö Jani Pikkariainen
Piirin koulutusjohtaja Rhea Nykvist

p. 040 485 4744
p. 050 553 6828
p. 0400 395 909

jukka.torppa@mpk.fi
janipikkariainen@mpk.fi
rhea.nykvist@mpk.fi

WWW.MPK.FI/KESKI-POHJANMAA

WWW.FACEBOOK.COM/KPKOTU

Muista www.kpmaanpuolustajat.fi

Psykologinen sodankäynti

Sotaa käyvien valtioiden tai ryhmittymien tarkoituksena on voittaa sota. Perinteisessä sodassa on ollut keskeistä eliminoida vastustajan sotavoima joko tuhoamalla se, tai heikentää sitä niin, että vastustaja luopuu vastarinnasta ja antautuu. Sotavoiman tuhoaminen fyysisesti on vanha perinne, joka viime kädessä ratkaisi voittajan.

Sodan perusyksikön, taistelijan fyysistaidollinen valmentaminen on kautta aikojen ollut näkyvästi esillä eri maiden sotilaskoulu-

tustraditiossa. On ajateltu, aivan oikein, että hyvä fyysinen kunto on keskeinen tekijä, pyrittäessä saamaan aikaiseksi mahdollisimman tehokas taistelija joka kykenee suoriutumaan menestyksellisesti vaativissa taisteluolosuhteissa.

Psykologisten seikkojen ymmärtäminen yksilön käyttäytymisen muovaajana on samoin ollut merkittävässä roolissa jo antiikin ajan sodissa. Taitavat sotapäälliköt kiinnittivät erityistä huomiota eri psykologisten seikkojen huomioimiseen, pohtiessaan mahdollisuuksiaan voittaa vastustaja. Antiikista Rooman valtakunnan sotilaallisiin manöövereihin kuuluivat ryöstämisen legitimoiminen, joka kiihdytti mieliä ja loi joukkoihin tunnetiloja, jotka kiihdyttivät yksilöiden ja sitä kautta joukon viettipohjaisia tunnetiloja.

Puhuttiin sotainnostuksesta, joka luotiin psykologisesti tarkoituksenmukaisesti propagandan, manipuloinnin ja kiihottamisen keinoin.

Historiassa Hitlerin kolmannen valtakunnan luoma sotahysteria saatiin aikaiseksi monitahoisella psykologisella vaikutteisella, jossa sodan oikeutus koettua kansallista häpeää ja alistamista korostaen, pidettiin pyhäntä velvollisuutena.

Tänä päivänä psykologinen sodankäynti kattaa kaikkea sotilaallista toimintaa informaatiovälineiden jatkuvan kehityksen myötä. Psykologista sotaa käydään jatkuvasti maailmalla ja rauhan aikana. Psykologisella sodankäynnillä pyritään valmistelemaan maaperää varsinaisille sotilaallisille väliintuloille. Suurvalta-armeijat omaavat omia erityisryhmiä ja järjestelmiä, joissa psykologiset operaatiot ovat arkipäiväistä työskentelyä ja toimintaa.

Psykologisen sodankäynnin tavoite

Psykologisten operaatioiden tavoitteena on heikentää, murtaa, nujertaa vastustajan puolustustahtoa mitätöimällä

sitä tai tehdä tästä tahdosta rikollista, epämorallista, tai muuten arveluttavaa. Nämiä operaatioita ovat lisäksi kohdennetut erityisesti yhteiskunnan instituutioita ja legitimejä järjestelmiä vastaan. Näissä manöövereissä tukeudutaan myös kohteen omien toisiajattelijoiden systemaattisiin manipulointiryhtyksiin. Olennaista on myös yritykset vaikuttaa päättävään eliittiin. Keskeinen tavoite on myös pyrkimys joko lamauttaa tai tuhota kohteen struktuuri ja hierarkkinen järjestelmä. Psykologisen operaation taustalla on aina psykologisen hyökkäyksen tekijän motiivi sekä intressi. Tutkituissa psykologisissa operaatioissa on tärkeää analysoida hyökkääjän intressitausta mahdollisimman tarkasti.

Psykologisen sodankäynnin menetelmät

Keskeisimmät menetelmät perustuvat suunnattuun informaatioon, jota levitetään tiedotusvälineiden kautta.

Kohteena kohdemaan kansalaiset, poliittiset ja ideologiset ryhmät ja valtiolliset instituutiot. Tarkoituksena on vaikuttaa nimenomaisesti tunnetasolla manipulaation kautta. Välineinä käytetään erityisesti kohdemaan toisiajattelijoiden, joiden omassa intressissä on yhteiskunnan legitimiin normiston häivyttäminen ja mitätöinti.

Hyvänä esimerkkinä tästä oli isänmaallisesti ajattelevien ihmisten motiivien saattaminen epäilyksenalaisiksi tai jopa rikollisiksi. Suomessa tällainen menettely otettiin ymmärtämättömyydessä aseeksi toisia poliittisia ryhmittymiä vastaan. Ns. Rauhaliike, jonka korostuksina olivat hyökkäykset läntistä maailmaa vastaan.

Suomessa viljeltiin reippaasti käsitettä "neuvostovastaisuus", jota käytettiin myös negatiivisena lyömäaseena kaikkia vastaan, jotka millään tavalla kyseenalaistivat Neuvostoliittoa tai sen "vilpittömiä" rauhanpyrkimyksiä vastaan maailmanpolitiikassa. Jos

lukuja huomaa tämän päivän lyömäaseina toimivat fraasit "rasisti ja populistit".

Psykologisilla operaatioilla suojautuminen ja psykologinen puolustus, vaativat systemaattisen toimintajärjestelmän, jolla on selkeä missio, ja joka kuuluu osana puolustusvoimien rauhanajan toimintaan. Käsitykseni mukaan asia on meillä retuperällä, eikä kysymyksen vakavuuteen ole kiinnitetty tarpeellista huomiota.

Tämä selittyy osaksi ns. talvisodan hengellä, jonka pohjana oli järkkymätön puolustustahto, jonka murtaamiseen vihollinen ei kyennyt. Tämän puolustustahdon taustalla oli isänmaallinen kasvatus, ja se selkeä puolustusvoimien vastuualueeseen.

Tänään tilanne on toinen. Psykologinen puolustus vaatii nyt täysin uudenlaista strategiaa, joka mahdollistaa vankan analyysin pohjalta tapahtuvaa operaatiokykyä, jonka tulee kuulua selkeästi puolustusvoimien vastuualueeseen.

Jussi Rytönen

POHJANMAAN KOULUTUS- JA TUKI-YKSIKÖN KURSSEJA VUONNA 2013

Taktinen kivääri 1	29.–30.3.	Ampumaratatalkoot	28.5
Tarkka-ammunta pienoiskiväärillä 1	6.–7.4	Marskin ajo 2	23.6.
Eloojäämiskurssi 1 / PAUHA 2013	12.–14.4.	Kansainvälinen Vaasan marssi	9.–11.8.
Tarkka-ammunta 6 omin aseina / PAUHA 2013	12.–14.4.	Köysilaskeutuminen	24.–25.8.
Ilmailusta ammatti – tapahtuma	26.4.	MilFight –Perustekniikkaleiri aloittelijoille	21.–22.9
IDPA -ammunnan peruskurssi	27.–28.4		
IDPA -ammuntakilpailun järjestäminen	27.–28.4	Perinneaseammunnat maanantaisin aloitetaan	
Taktinen kivääri 2	4.–5.5	8.4. klo 17.00.	
Maakuntakomppanian coopertesti	7.5.		
Taktinen kivääri 5	11.5	Jo tuttuun tapaan MilFight-harjoitukset jatkuvat	
SRA –turvakurssi	11.–12.5.	ympäri vuoden, samoin SRA-ammunnat	
Ampumaratatalkoot	21.5	oman listansa mukaisesti.	
Tarkka-ammunta pienoiskiväärillä 2	25.–26.5		

Maanpuolustuskoulutus – Turvallisuutta yhdessä Försvarsutbildning – Säkerhet tillsammans

LÄNSI-SUOMEN MAANPUOLUSTUSPIIRI
POHJANMAAN KOULUTUS- JA TUKIYKSIKÖ

Maanpuolustuskoulutusyhdistys (MPK) PL 22, 65101 Vaasa (Wolffintie 35)
Pohjanmaan Koulutus- ja tukiyksikön päällikkö
Juha Ala-aho, gsm:040 756 9960
juha.ala-aho@mpk.fi www.mpk.fi

KESKI-POHJANMAAN KOTU-YKSIKÖN KOULUTUSTARJONTA 15.3.-30.6.2013

1. Puolustusvoimien tilaama sotilaallinen koulutus

Kohteensuojajousharjoitus ja -ammunta / PAUHA 2012	13.–14.4.	Lohtaja
ITKK-kurssi / PAUHA 2013	12.–14.4.	Lohtaja
PST-kurssi / PAUHA 2013	12.–14.4.	Lohtaja

2. Sotilaallisia valmiuksia palveleva koulutus

Suomalaisotilaan kokemukset Afganistanista	16.3.	Kokkola
Sotilaskuljettajien jatkokurssi	22.–24.3.	KAIPR
Kuljetustoiminta / PAUHA 2013	12.–14.4.	Lohtaja
Perustamistoiminta / PAUHA 2013	12.–14.4.	Lohtaja
Rauhanturvaajien Falling plates -ampumakoulutus	18.4.–12.9.	Kokkola
Ase- ja ampumakoulutus	20.4.	Lestijärvi
Reserviläispäivä	21.4.	Haapajärvi
Pataljoonan tiedustelu	27.4.	Kokkola
Ase- ja ampumakoulutus Karin Panos	28.4.	Haapajärvi
Palvelusaseammunnat	5.5.–1.9.	Haapajärvi
Sotilastaitokilpailu	4.5.	Kokkola
12 minuutin juoksutesti / 12 minutes löptest	7.5.	Pedersöre
Risinevan Rääkki	11.5.	Kälviä
Naisten ase- ja ampumakoulutus	11.5.	Veteli
Bevärningsförberedande kurs	18.5.	Pedersöre
Kustinfanterikurs	25.–26.5.	Öja
Reserviläisammunnat	1.6.	Pyhäjärvi
Sovellettu kohteensuojaus / VARIKKO 2013	15.–16.6.	Kokkola
Iskuosastotoiminta / VARIKKO 2013	15.–16.6.	Kokkola
Talousryhmän taistelu/ VARIKKO 2013	15.–16.6.	Kokkola

3. Varautumis- ja turvallisuuskoulutus

KOTU-yksikön hätäensiapukurssi	23.3.	Kokkola
Nuorten maastokurssi / PAUHA 2013	12.–14.4.	Lohtaja
Sotilaskotitoiminta poikkeusoloissa / PAUHA 2013	12.–14.4.	Lohtaja
Raateen marssi	25.5.	Kälviä/Suomussalmi
Intti tutuksi - kehitysvammaisten leiri	7.–9.6.	Lohtaja

4. Muut tapahtumat

Jäsentapaaminen ja veteraanit	8.6.	Lohtaja
-------------------------------	------	---------

Lisätietoa ja ilmoittautumiset www.mpk.fi/koulutuskalenteri

Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien Piiri ry Piirinmestaruuskilpailu- kalenteri vuodelle 2013

24.3. klo 11.00 Ampumahiihto (kivääri)
Sarjat: Y, 50, 60 ja 70. Himanka Pernun Hiihtomaja
Olavi Pernu 050 3669 740

5.5. klo 17.00 Palvelus-ammunta 3&4

Pietarsaari JSF:n ampumarata
Stefan Järndahl 044 7851 219

9.5. klo 10.00 Pienoiskiväärakilpailut
(Res ja Rul SM-karsinta). Makuu 60 ls ja 3x20 ls
Nivala Pyssymäki Eino Mehtälä 0400 818378

8.–9.6. klo 9.00 Ruutiasekilpailut
(Res. ja Rul SM-karsinta)
L.A: RK makuu 10ls ja 18ls,
pienois- pistooli ja kenttäammunta
SU: Sotilaspiika- ja kenttäammunta, Haapajärvi
Varikonrata Raimo Palomäki 040 724 5615

8.6. klo 13.00 SRA-kilpailut

Pietarsaari JSF:n ampumarata
Stefan Järndahl 044 7851 219

6.7. klo 10.00 Palvelus-ammunta RK 1&2
(Res. ja Rul SM-karsinta) Kokkolan ampumarata
Crister Eriksson 040 552 5269

11.7. klo 17.00 Perinnease-ammunnat
Kivääri + pistooli, Pyhäjärvi Jokikylän a-rata
Seppo Ruotoistenmäki 040 5870 423

7.9. klo 10.00 Sotilasasekilpailut
RK 10ls ja 18ls, sotilaskivääri 300m. ja
sotilaspistooli 10ls Haapajärvi Varikonrata.
Raimo Palomäki 040 724 5615

Marras/joulukuu Ilma-asekilpailut
Ylivieska Ylivieskan lukio.
Esa Isokoski 044 449 2510

Muista myös
www.kpmaanpuolustajat.fi

POHJANMAAN MAANPUOLUSTAJA

Keski-Pohjanmaan
Maanpuolustajien
piirin ja Vaasan
Reserviupseeri-
piirin tiedotus- ja
jäsenlehti.

Päätoimittaja:

Heikki Pääjärvi,
Lähdetie 4,
68600 Pietarsaari,
puh. 040 519 9955,
e-mail: paajarvi@multi.fi

Lehtityöryhmä:

Raimo Latvala,
Heikki Pääjärvi,
Markku Takala ja
Kimmo Tastula.

Lehden talous:

Rauno Hauta-aho
Ajurintie 28
67100 Kokkola
puh. 040-581 7412
e-mail:
rauno.hauta-aho@sok.fi

Pankki

Nordea Kokkola
106530-204150

Paino:

Keski-Pohjanmaan Kirjapaino Kokkola
Painos: 6 000 kpl

Seuraava Pohjanmaan Maanpuolustaja

2/2013: kesäkuu.
Aineisto 4.6.2013

Osoitteenmuutokset:

RES ja RUL:

Jäsensihteeri
Virpi Kukkonen
(MPY Oy)

Puh (09) 4056 2011,
fax (09) 499 875

Sähköposti:

jasenasiat@rul.fi

Autojoukkojen Kilta

Ari Olli 050 375 4257
ari.oli@kolumbus.fi

Kokkolan meriosasto

Jari Kivioja 050-5311463

Sivunvalmistus

Päivi Kultalahti

**Länsi-Suomen
maanpuolustuspiirin
piiritoimisto
Keski-Pohjanmaan
koulutus- ja tukiyksikkö,
yhteystiedot takasivulla**

MAANPUOLUSTUSKOULUTUSYHDISTYS
FÖRSVARUTBILDNINGSFÖRENINGEN

UUTISIA KESKI-POHJANMAAN KOULUTUS- JA TUKIYKSIKÖSTÄ

Lupauksia antava alkuvuosi

Alkanut vuosi on lähtenyt vauhdikkaasti käyntiin. Etenkin varautumisen ja turvallisuuden koulutusta on järjestetty tavanomaista enemmän. Suurin osa kyseisistä koulutuksista on ollut julkishallinnolle toteutettua varautumiseen ja itsepuolustukseen keskittyntä koulutusta. Avoimista koulutustapahtumista pitää erikseen mainita kansalaisten kyberturvallisuuteen keskittynyt Verkkoturvallisuuden perusteet -kurssi, joka järjestettiin Kokkolassa helmikuussa. Kurssin saaman erittäin hyvän palautteen kannustamina järjestämme samankaltaisen kurssin vielä syksyllä.

Sotilaallisia valmiuksia palvelevan koulutuksen osalta vauhtiin päästiin maaliskuun alussa. Talvisodan muistohiihdon suuri osallistujamäärä antoi viitettä siitä, että myös sotilaallisesti painottunut koulutus saa reserviläisiä hyvin liikkeelle. Puolustusvoimien vähäisten kertausharjoitusten vuoksi MPK:n sotilaallisesti painottuneen koulutuksen merkitys sodan ajan joukkoihin sijoitettujen ja sijoituskelpoisten reserviläisten taitojen ylläpitämisessä korostuu. Kannattaa muistaa että MPK:n kursseilta saadut taidot vaikuttavat osaltaan myös reserviläisten sijoituksiin ja rinnasteiset kertausharjoitusvuorokaudet mahdollisiin ylennyksiin.

Uutta koulutusmateriaalia reserviläiskoulutukseen

Kevään aikana KOTU-yksikön koulutusmateriaalia uusitaan. Painopiste on airsoft-aseiden ja -materiaalin hankinnassa ja uusimisessa. Lisäksi tarkoituksena on hankkia käsiradiopuhelimia. Materiaalihankintojen tavoitteena on luoda aiempaa paremmat puitteet monipuolisen sotilaallisia valmiuksia palvelevan koulutuksen toteuttamiselle.

Ensimmäiset verkkokurssit käynnistyneet

KOTU-yksikön ensimmäiset verkko-kurssit toteutetaan kevään aikana PVMoodle verkkopäätteen kautta. Yksikön kouluttajille ja paikallispuolustajille suunnatut kurssit ovat olleet itsenäisiä verkkokursseja, joiden painopisteenä on ollut täydennys- ja lisäkoulutus. Jatkossa verkko-opetusta laajennetaan myös erikseen määriteltyihin avoimiin kursseihin, jolloin verkko-opetuksen avulla kytetään vähentämään teoriakoulutuksen määrää varsinaisissa koulutustapahtumissa.

PAUHA 2013 kokoaa yli 300 osallistujaa Lohtajalle

PAUHA 2013 -harjoituksen johtovuorossa on usean vuoden tauon jälkeen Pohjanmaan KOTU-yksikkö. Valmistelut ovat käynnistyneet hyvin ja uskon, että saamme jälleen kerran aikaiseksi onnistuneen harjoitusko-

PAUHA 2013 -harjoituksessa yksikön painopiste on sotilaallisesti painottuneessa koulutuksessa

VARIKKO 2013 -harjoituksessa hyödynnetään kevään aikana hankittavaa uutta kalustoa.

konaisuuden.

Keski-Pohjanmaan KOTU-yksikön osalta harjoituksen painopiste on puolustusvoimien tilaaman sotilaallisen koulutuksen toteuttamisessa. Lisäksi yksikkö osallistuu harjoituksen tukitoimintojen toteuttamiseen kahdella sotilaallisella valmiuksilla palvelevalla kurssilla. Harjoituksen esikunnassa toimii niin ikään keskipohjalaistoimijoita, joten tuntuma harjoituksen johto-organisaation toimintaan säilyy, semminkin kun harjoituksen johtovuorossa on Keski-Pohjanmaan

KOTU-yksikkö vuonna 2014.

Aiempien vuosien tapaan harjoitus herättää mielenkiintoa myös valtakunnallisesti. Harjoitukseen tutustuu mm. Länsi-Suomen Sotilasläänin komentaja kenrmi Pertti Salmi ja edustajia Pääesikunnasta sekä Maa-voimien Esikunnasta. Myös Pohjanmaan Aluejohtajan päällikkö kom Jukka Ranta on mukana koko harjoituksen ajan. Lisäksi MPK:n keskuksella tutustuu harjoitukseen uuden koulutuspuolellisen, keskipohjalaistaustaisen Juha Niemen, johdolla.

Reserviläisille tarjolla monipuolista koulutusta

Kevään koulutustarjonta tarjoaa monia erinomaisia mahdollisuuksia reserviläisten osaamisen ja taitojen kehittämiseen. Aiheina ovat mm. karttatarjoitukset toteutettava pataljoonan tiedustelu, rannikkojalkaväkitoiminta, sotilastaitokilpailu, erilaiset ase- ja ampuakoulutukset unohtamatta perinteistä jotosena suoritettava Ristinevan Rääkkiä.

Laajin koulutustapahtuma on kesäkuun puolivälissä järjestettävä VARIKKO 2013 -harjoitus, joka järjestetään vanhan piiritoimiston maastossa Kokkolassa. Airsoft-aseilla toteutettavassa harjoituksessa pääteemoina ovat sovellettu rakennetun alueen taistelu ja kohteensuojaus. Harjoituksen huollosta vastaa taistelun aikaiseen kenttämuonitukseen keskittyvä kurssi. Harjoitus antaa erinomaiset ja mielekkäät puitteet reserviläisten taistelutaitojen ylläpitämiseen ja kehittämiseen.

Tervetuloa kursseille!

Jukka Torppa

Piiripäällikkö ja Keski-Pohjanmaan KOTU-yksikön päällikkö

Länsi-Suomen maanpuolustuspiirin piiritoimisto

Piiripäällikkö

Jukka Torppa

p. 040 485 4744

jukka.torppa@mpk.fi

lansi-suomi@mpk.fi

Torikatu 40, 5. kerros

Koulutussihteeri

Rhea Nykvist

p. 0400 395 909

rhea.nykvist@mpk.fi

67100 KOKKOLA

Keski-Pohjanmaan koulutus- ja tukiyksikkö

Yksikön päällikkö

Jukka Torppa

p. 040 485 4744

jukka.torppa@mpk.fi

keski-pohjanmaa@mpk.fi

www.mpk.fi

Koulutuspuolellinen

Jani Pikkarainen

p. 050 553 6828

jani.pikkarainen@mpk.fi

www.facebook/kpkotu

MAANPUOLUSTUSKOULUTUSYHDISTYS
FÖRSVARSUTBILDNINGSFÖRENINGEN